

تواتر حديث غدير از دیدگاه دانشمندان اهل سنت

حديث غدير ، برترین دلیل شیعه بر ولایت امیر مؤمنان علیه السلام است که با سندهای صحیح و به صورت متواتر از طریق شیعه و سنی نقل شده است ؛ اما در عین حال برخی از علمای اهل سنت که اعتراف به چنین مطلبی برایشان ناگوار و پذیرش چنین حقیقتی سخت بوده ، چشمان خود را بسته و صحت آن را زیر سؤال برده‌اند !

از جمله ابن حزم اندلسی ظاهري که با دفاع از ابن ملجم مرادي ، عداوت خود با امیر مؤمنان علیه السلام را علني کرده است ، در کتاب الفصل خود می‌نویسد :

وأما من كنت مولاها فعلى مولاها فلا يصح من طريق الثقات أصلاً .

حديث: من كنت مولاها... به هیچ وجه از طریق افراد ثقه تایید نشده است.

ابن حزم اندلسی ، علي بن أحمد بن سعيد بن حزم الطاهري أبو محمد (متوفی 548 ه) ، الفصل في الملل والأهواء والنحل ، ج 4 ، ص 116 ، ناشر : مکتبة الحانجی - القاهرة .

و ابن تیمیه حرانی (متوفی 728 ه) نیز که در انکار فضائل اهل بیت علیهم السلام زبانزد عام و خاص است در منهاج السنۃ می‌نویسد :

وأما قوله من كنت مولاها فعلى مولاها فليس هو في الصحاح لكن هو مما رواه العلماء وتنازع الناس في صحته فنقل عن البخاري وإبراهيم الحربي وطائفة من أهل العلم بالحديث انهم طعنوا فيه وضعفوه

حديث: من كنت مولاها... در کتب روایی صحیح شش گانه آورده نشده است ، بعضی از دانشمندان آن را روایت کرده‌اند ؛ ولی در صحت آن دچار اختلاف شده‌اند ، از بخاری و ابراهیم حربی و گروهی دیگر از اهل دانش نقل شده است که آنان این حدیث را تضعیف کرده‌اند .

ابن تیمیه حرانی ، أبو العباس أحمد بن عبد الحليم ، منهاج السنۃ النبویة ، ج 7 ، ص 319 ، تحقيق : د. محمد رشاد سالم ، ناشر : مؤسسة قرطبة ، الطبعة الأولى ، 1406 .

و سعد الدین تفتازانی (متوفی 791 ه) در جواب از حدیث غیر می‌نویسد :

والجواب منع تواتر الخبر فإن ذلك من مكابرات الشيعة كيف وقد قدح في صحته كثير من أهل الحديث ولم ينقله المحققون منهم كالبخاري ومسلم والواقدي .

جواب ما این است که حدیث غیر متواتر نیست و این از زورگوی‌های شیعه است ، ؛ زیرا بسیاری از علماء و محققین علم حدیث ؛ از جمله بخاری ، مسلم و واقدی در صحبت اشکال کرده و آن را نقل ننموده‌اند .

التفتازاني ، سعد الدين مسعود بن عمر بن عبد الله ، شرح المقاصد في علم الكلام ، ج 2 ، ص 290 ، ناشر : دار المعارف النعمانية - باکستان ، الطبعة : الأولى ، 1401 هـ - 1981 م .

نقد و بررسی :

برای روشن شدن حقیقت مطلب و نیز برای سنجش ارزش سخن ابن حزم ، ابن تیمیه و تفتازانی کافی است که به اعترافات علماء و دانشمندان نام آور اهل سنت که در علم حدیث و رجال خبره فن هستند ، در باره حدیث غدیر اشاره شود . طبیعی است که با اثبات صحت و یا تواتر حدیث غدیر و ورود آن در صحاج سنته اهل سنت ، میزان تقوی و انصاف این دو دانشمند سنی برای همگان روشن خواهد شد .

ما در ابتدا تواتر حدیث غدیر را از زبان بزرگان سنی نقل و سپس تعدادی از آسناد آن را که علمای رجال سنی به صحت آنها اعتراف کرده‌اند ، خواهیم آورد .

اعترافات علمای اهل سنت بر تواتر حدیث غدیر :

حدیث غدیر نه تنها سندش صحیح است ؛ بلکه بسیاری از بزرگان اهل سنت تواتر آن را پذیرفته‌اند که ما به نام چند تن از آنان اشاره می‌کنیم :

1. شمس الدین ذہبی (متوفی 748ھ) :

ذهبی ، دانشمند شهیر سنی و از ارکان علم رجال اهل سنت که او را پیشوای جرح و تعديل نامیده‌اند ، در موارد مختلف به تواتر حدیث غدیر اعتراف کرده است . وی در سیر اعلام النبلا که از معتبرترین کتاب‌های اهل سنت در علم رجال است ، در ترجمه محمد بن جریر طبری ، صاحب تفسیر و تاریخ می‌نویسد :

قلت: جمع طرق حدیث غدیر خم فی أربعة أجزاء رأیت شطره فبهرني سعة روایاته وجزمت بوقوع ذلك .

محمد بن جریر طبری اسناد روایت غدیر خم را در چهار جلد جمع آوری کرده است که من قسمتی از آن را دیدم و از گستردگی روایات آن شگفت زده شدم و یقین کردم که این اتفاق افتاده است .

الذهبی ، شمس الدین محمد بن احمد بن عثمان بن قایم‌زار ، سیر اعلام النبلا ، ج 14 ، ص 277 ، تحقیق : شعیب الأرناؤوط و محمد نعیم العرسوسي ، ناشر : مؤسسه الرسالة - بیروت ، الطبعة التاسعة ، 1413 هـ .

و در تذكرة الحفاظ و بازهم در ترجمه محمد بن جریر طبری می‌نویسد :

محمد بن جریر بن یزید بن کثیر الامام العلم الفرد الحافظ أبو جعفر الطبری أحد الأعلام وصاحب التصانیف من أهل آمل طبرستان أكثر التطواف ولما بلغه ان بن أبي داود تکلم فی حدیث غدیر خم عمل کتاب الفضائل وتکلم على تصحیح الحدیث .

قلت رأیت مجلدا من طرق الحديث لابن جریر فاندهشت له ولکثرة تلك الطرق .

من يك جلد از کتاب آسناد حدیث غدیر را که ابن جریر نوشته بود را دیدم و از زیاد بودن آسناد آن گیج و مبهوت شدم .

الذهبی ، شمس الدین محمد بن احمد بن عثمان بن قایم‌زار ، تذكرة الحفاظ ج 2 ، ص 710 ، رقم : 728 ، ناشر : دار الكتب العلمية - بیروت ، الأولی .

ابن کثیر دمشقی سلفی (متوفای 774 هـ) که از شاگردان ذهبی به شمار می‌رود، به نقل از استادش می‌نویسد:

قال : وَصَدِرَ الْحَدِيثُ مُتَوَاتِرًا أَتَيْقَنَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ، وَأَمَا : «اللَّهُمَّ وَالْمَوْلَى» فَزِيادةُ قُوَّةِ الْأَسْنَادِ .

ذهبی گفت: این حديث به صورت متواتر نقل شده است و من یقین کردم که از رسول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ واصدرا شده است، اما جمله: «اللَّهُمَّ وَالْمَوْلَى» نیز سندش قوی است.

ابن کثیر الدمشقی، أبو الفداء إسماعیل بن عمر القرشی، السیرة النبویة، ج 4، ص 426 و البیان و النهایة، ج 5، ص 214، ناشر: مکتبة المعارف - بیروت.

و شهاب الدین آلوسی (متوفای 1270 هـ) صاحب روح المعانی که جایگاه ویژه‌ای در نزد وهابی‌ها دارد، در تفسیرش می‌نویسد:

وَعَنِ الْذَّهَبِيِّ أَنَّ «مَنْ كَنْتَ مَوْلَاهُ فَعَلَى مَوْلَاهٍ» مُتَوَاتِرًا يَتَقَيَّنُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ وَأَمَا اللَّهُمَّ وَالْمَوْلَى مَنْ وَالْمَوْلَى فَزِيادةُ قُوَّةِ الْأَسْنَادِ .

حدیث: «من کنت مولاً فعلى مولاً» متواتر است و به یقین سخن رسول خدا است؛ اما ادامه آن که رسول خدا فرمود: خدایا دوست بدار هر که علی را دوست دارد، نیز سندش قوی است

....

الألوسي البغدادي، العلامة أبي الفضل شهاب الدين السيد محمود، روح المعانی في تفسیر القرآن العظیم والسبع المثابی، ج 6، ص 195، ناشر: دار إحياء التراث العربي - بیروت.

ترجمه ذهبی:

ابن ناصر الدین از مشاهیر قرن نهم، (متوفای 842 هـ) در باره شخصیت ذهبی می‌گوید:

الشيخ الإمام الحافظ الهمام مفید الشام و مؤرخ الإسلام ناقد المحدثين وإمام المعدلين والمجرحين شمس الدين ... الدمشقي ابن الذهبي الشافعي .

امام، حافظ (کسی که بیش از صد هزار حدیث حفظ باشد) مورخ و اسلام شناس، منتقد بر اهل حدیث، پیشوای در جرح و تعدیل روایان و مؤلفان، شمس الدین ذهبی.

ابن ناصر الدین دمشقی، محمد بن أبي بکر، الرد الوافر، ناشر: المکتب الإسلامي - بیروت - 1393، الطبعة الأولى، تحقیق: زهیر الشاویش .

و در جای دیگری از همین کتابش می‌گوید:

وكان آية في نقد الرجال عمدة في الجرح والتعديل عالما بالتفريع والتأصيل إماما في القراءات فقيها في النظريات له درية بمذاهب الأئمة وأربابا المقالات قائما بين الخلف بنشر السنة ومذهب السلف .

در نقد رجال حدیث یگانه بود و در جرح و تعدیل روایان حدیث استاد و در استفاده فروع از اصول دانشمند و در دانش قرائتهای قرآن پیشوای در آراء و انتظار فقیه بود. راه ورود به مذاهب چهار گانه و پیشوایی همه اندیشه ها بود، یک تنہ در میان معاصرانش به نشر و تبلیغ سنت و مذهب سلفی گری همت گمارد.

الرد الوافر، ج 1، ص 31 .

و ابن حجر عسقلانی (متوفای 852 هـ) در الدرر الکامنة می‌نویسد:

قرأت بخط البدر النابلسي في مشيخته كان علامة زمانه في الرجال وأحوالهم حديد الفهم ثاقب الذهن وشهرته تغنى عن الإطناب فيه .

من نوشهای بدر نابلسی را که در شرح حال اساتیدش آورده است خواندن که در باره ذهبي گفته بود : وي در دانش رجال و حالات راویان و نویسندها دانش فراوان داشت ، تیز فهم و ذهنی قوی داشت ، شهرت و آوازه او ما را از توصیف بیشتر بی نیاز می کند .

ابن حجر عسقلانی ، الحافظ شهاب الدین أبي الفضل أحمد بن علي بن محمد ، الدر الكامنة في أعيان المائة الثامنة ، ج 5 ، ص 68 ، تحقيق : مراقبة / محمد عبد المعید ضان ، ناشر : مجلس دائرة المعارف العثمانية - صیدر اباد / الهند ، الطبعة الثانية ، 1392هـ/ 1972م .

و جلال الدين سیوطی (متوفی 911هـ) در باره او می نویسد :

الذهبی الإمام الحافظ محدث العصر وخاتمة الحفاظ مؤرخ الإسلام وفرد الدهر والقائم بأعباء هذه الصناعة شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان قايماز الرکمانی ثم الدمشقي . ذهبي امام و حافظ ، حدیث گوی زمان و آخرين نفر از حافظان ، مورخ اسلام و یگانه زمان و ... بود .

جلال الدين سیوطی ، عبد الرحمن بن أبي بكر ، طبقات الحفاظ ، ج 1 ، ص 521 ، ناشر : دار الكتب العلمية - بيروت ، الطبعة الأولى ، 1403 هـ .

2 . ابن حجر عسقلانی (متوفی 852 هـ) :

ابن حجر از دانشمندان معروف سنتی که به همراه ذهبي یکی از دو رکن اساسی علم رجال اهل سنت به حساب می آید ، در شرح صحیح بخاری ، بسیاری از سندهای حدیث غدیر را صحیح و حسن می داند :

واما حدیث «من كنت مولاه فعلی مولاہ» فقد أخرجه الترمذی والنسائي وهو كثير الطرق جداً وقد استوعبها بن عقدة في كتاب مفرد وكثير من اسانيدها صحاح وحسان .

حدیث : «من كنت مولاه فعلی مولاہ» را ، ترمذی ونسائی با سند صحیح نقل کرده اند ، سندهای بسیاری دارد ، که همه آنها را ابن عقده در کتاب مستقلی جمع آوری کرده است و بسیاری از اسناد آن صحیح و یا حسن هستند .

ابن حجر عسقلانی ، أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل الشافعی ، فتح الباری شرح صحیح البخاری ، ج 7 ، ص 74 ، تحقيق : محب الدين الخطيب ، ناشر : دار المعرفة - بيروت .

و در تهذیب التهذیب که یکی از کتابهای معتبر رجالی اهل سنت به حساب می آید ، می گوید که بیش از هفتاد صحابی روایت غدیر را نقل کرده اند :

وقد جمعه بن جریر الطبری في مؤلف فيه أضعاف من ذكر وصححه واعتنى بجمع طرقه أبو العباس بن عقدة فأخرجه من حدیث سبعين صحابیاً أو أكثر .

ابن جریر حدیث غدیر را از طرق گوناگون در کتاب مستقلی ، با تصحیح آن جمع آوری کرده است ، وکسی که به اسناد آن توجه خاص کرده است ، ابن عقده است ، وي این حدیث را از زبان بیش از هفتاد صحابی نقل کرده است .

ابن حجر عسقلانی ، أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل الشافعی ، تهذیب التهذیب ، ج 7 ، ص 297 ، ناشر : دار الفكر - بيروت ، الطبعة الأولى ، 1404 - 1984 .

ترجمه ابن حجر عسقلانی :

هاشمی مکی ، از مشاهیر قرن نهم هجری و از همدردهای ابن حجر ، او را این‌گونه می‌سازید :

أحمد بن علي بن محمد بن علي بن محمود بن أحمد بن العسقلاني المصري الشافعي الإمام العلامة الحافظ فريد الوقت مفخر الزمان بقية الحفاظ علم الأئمة الأعلام عمدة المحققين خاتمة الحفاظ المبرزين والقضاة المشهورين أبو الفضل شهاب الدين ...
ابن حجر عسقلاني مصری شافعی مذهب ، پیشوای دانشمند ، حافظ (صد هزار حدیث) ،
یگانه روزگار، افتخار زمان ، باقی مانده از حافظان حدیث ، سرآمد پیشوایان بزرگ ، محقق عمدہ ، پایان بخش حافظان ، قاضی مشهور ...
الهاشمی المکی ، الحافظ أبو الفضل تقی الدین محمد بن محمد بن فهد (متوفی 871ھ) ، لخط الأحادیث بذيل طبقات الحفاظ ، ج 1 ، ص 326 ، ناشر : دار الكتب العلمية - بيروت .

3. ابن حجر الهیثمی (متوفی 974ھ) :

ابن حجر هیثمی در کتاب *الصواعق المحرقة* که آن را علیه مذهب شیعه نگاشته است به کثرت اسناد حدیث غدیر اعتراف کرده و می‌گوید :
أنه حديث صحيح لا مرية فيه وقد أخرجه جماعة كالترمذی والنمسائی وأحمد وطرقه كثيرة جدا
ومن ثم رواه ستة عشر صحابیا وفي رواية لأحمد أنه سمعه من النبي صلی الله علیه وسلم ثلاثة
صحابیاً وشهدوا به لعلی لما نزع أيام خلافته كما مر وسیأتی وكثير من أسانیدها صاحح وحسن ولا
التفات لمن قدح في صحته .

در صحت حدیث غدیر شکی نیست ؛ زیرا گروهی مانند : ترمذی ، نسائی و احمد آن را با سند نقل کرده اند ، اسناد این حدیث فراوان است و شائزده تن از اصحاب آن را روایت کرده اند ، و در نقلی که احمد دارد می‌گوید : سی نفر از اصحاب در زمان خلافت علی علیه السلام وقتی که علی از آنان در خواست گواهی بر شنیدن این حدیث از رسول خدا صلی الله علیه وآلہ نمود ، شهادت دادند که آن را از پیامبر شنیده‌اند .

بیشتر سندهای این حدیث صحیح و حسن است و سخن کسی که بر سند آن بخواهد ایراد می‌گیرد ، ارزش توجه ندارد .

ابن حجر العیسمی ، أبو العباس أحمد بن محمد بن علي ، *الصواعق المحرقة على أهل الرفض والضلال والزنقة* ، ج 1 ، ص 106-107 ، تحقیق : عبد الرحمن بن عبد الله التركی و کامل محمد الخراط ، ناشر : مؤسسه الرسالة - لبنان ، الطبعه الأولی ، 1417ھ - 1997م .

ترجمه ابن حجر هیثمی :

عبد القادر العیدروسي (متوفی 1037 هـ) در باره او می‌گوید :
وفيها [سنة أربع وسبعين بعد التسعمائة] في رجب توفي الشيخ الإمام شيخ الإسلام خاتمة
أهل الفتيا والتدریس ناشر علوم الامام محمد بن إدريس الحافظ شهاب الدين أبو العباس أحمد بن
محمد بن علي بن حجر الهیتمی السعدي الانصاری بمكة ودفن بالمعلاة في تربة الطبریین وكان بحرا
في علم الفقه وتحقيقه لا تکدره الدلاء وإنما الحرمین كما أجمع على ذلك العارفون وانعقدت
خناصر الملاء إمام اقتدت به الأئمة وهمام صار في إقليم الحجاز أمّة مصنفاته في العصر آية يعجز عن
الإتيان بمثلها المعاصرون ...

واحد العصر وثاني القطر وثالث الشمس والبدر من أقسام المشكلات أن لا تتضح إلا لديه وأكملت المعضلات آليتها أن لا تتجلى إلا عليه لا سيما وفي الحجار عليها قد حجر ولا عجب فإنه المسمى بباب حجر .

ابن حجر هيئمي دریائی از دانش فقه و تحقیق ، امام مدینه و مکه بود که همه پیشوایان به وی اقتدا می کردند ، در سرزمین حجاز از جهت آثار نمونه‌ای بود که مثل و مانند نداشت
العیدروسي ، عبد القادر بن شیخ بن عبد الله ، تاریخ النور السافر عن اخبار القرن العاشر ، ج 1 ، ص 258 ، ناشر : دار الكتب العلمية - بيروت ، الطیعة الأولى ، 1405 .

4 . جلال الدين سیوطی (متوفی 911هـ) :

جلال الدين سیوطی ، مفسر ، ادیب و محدث مشهور اهل سنت ، از کسانی است که حدیث غدیر را از احادیث متواتر می‌داند . البته ما در کتابهایی که از وی در اختیار داریم ، چنین مطلبی را نیافتیم ؛ ولی دو تن از بزرگان اهل سنت ، این مطلب را از زبان وی نقل کرده‌اند که همین برای ما کفایت می‌کند .

حافظ عبد الرؤوف مناوي در شرح جامع الصغیر سیوطی می‌نویسد :
(من كنت مولاهم) أي وليه وناصره (فعلى مولاهم) ولاء الاسلام وسببه ان أسامة قال لعلي
لست مولاي انما مولاي رسول الله فذكره (حم ٥ عن البراء) بن عازب (حم عن بريدة) بن الحصيب (ت
ن والضياء عن زيد بن أرقم) ورجال أحمد ثقات بل قال المؤلف حدیث متواتر .
راویان این حدیث مورد اعتماد هستند ؛ بلکه مؤلف (سیوطی) گفته است که این حدیث متواتر است .

المناوي ، الإمام الحافظ زین الدین عبد الرؤوف ، التیسیر بشرح الجامع الصغیر ، ج 2 ص 442 ، (متوفی 1031هـ) ،
ناشر : مکتبة الإمام الشافعی - الرياض ، الطبعه : الثالثة ، 1408هـ - 1988م .

و در فیض القدیر که این کتاب نیز در شرح جامع الصغیر سیوطی است ، می‌نویسد :
قال الهیثمی رجال احمد ثقات وقال في موضع آخر رجاله رجال الصحيح وقال المصنف حدیث متواتر

هیثمی گفته است که راویان مسند احمد مورد اعتماد هستند و در جای دیگر گفته که روایان آن راویان صحیح بخاری هستند و مصنف (سیوطی) گفته است که حدیث غدیر متواتر است .
المناوي ، الإمام الحافظ زین الدین عبد الرؤوف ، فیض القدیر شرح الجامع الصغیر ، ج 6 ص 218 ، ناشر : المکتبة التجاریة الکبری - مصر ، الطبعه : الأولى ، 1356هـ .

وابراهیم بن محمد حسینی (متوفی 1120هـ) از علمای سنی مذهب قرن دوازدهم نیز این مطلب را تأیید می‌کند :

من كنت مولاهم فعلی مولاهم
آخرجه الإمام احمد ومسلم عن البراء بن عازب رضي الله عنه وأخرجه احمد أيضا عن بريدة بن
الحصیب رضي الله عنه وأخرجه الترمذی والنسائی والضیاء المقدسی عن زید بن رقم رضي الله عنه
قال الهیثمی رجال احمد ثقات وقال في موضع آخر رجاله رجال الصحيح .
وقال السیوطی حدیث متواتر . سببه أن أسامة قال لعلي لست مولاي إنما مولاي رسول الله
(ص) فقال النبي (ص) : «من كنت مولاهم فعلی مولاهم» .

این حدیث را امام احمد و مسلم از براء بن عازم نقل کرده اند و احمد مجدداً آن را از بریده بن حصیب و ترمذی و نسائی و ضیاء مقدسی از زید بن ارقم آن را نقل کرده اند، هیثمی می گوید: رجال سند احمد همه ثقه هستند و در مورد دیگری گفته است راویان آن راویان صحیح بخاری هستند . سیوطی می گوید: حدیث غدیر متواتر است.

علت ایراد این حدیث آن است که اسامه به علی گفت : تو مولای من نیستی ؛ بلکه مولای من پیامبر است ، رسول خاد صلی الله علیه وآلہ پس از شنیدن این سخن فرمود : هر کس من مولای او هستم ، علی نیز مولای او است .

الحسینی ، ابراهیم بن محمد ، *البيان والتعریف فی أسباب ورود الحديث الشريف* ، ج 2 ، ص 230 ، ح 1577 ، تحقیق سیف الدین الکاتب ، ناشر : دار الکتاب العربی - بیروت - 1401 هـ .

ترجمه سیوطی :

نجم الدین العزیز در کتاب *الکواكب السائرة* ، سیوطی را این گونه معرفی می کند : عبد الرحمن بن أبي بكر الأسيوطی: عبد الرحمن بن أبي بكر بن محمد بن أبي سابق الدين بكر بن عثمان بن محمد بن خضر بن أيوب بن محمد ابن الشيخ همام الدين، الشيخ العلامه، الإمام، المحقق، المدقق، المسند، الحافظ شیخ الإسلام جلال الدين أبو الفضل ابن العلامة كمال الدين الأسيوطی، الخضيري، الشافعی صاحب المؤلفات الجامعه، والمصنفات النافعه، وألف المؤلفات الحافله الكثیرة الكاملة الجامعه، النافعه المتنقنه، المحرره، المعتبرة نیقت عدتها على خمسمائه مؤلف وكان أعلم أهل زمانه بعلم الحديث وفنونه، ورجاله، وغريبه، واستنباط الأحكام منه، وأخبر عن نفسه أنه يحفظ مئتي ألف حديث. قال: ولو وجدت أكثر لحفظظه. قال: ولعله لا يوجد على وجه الأرض الان أكثر من ذلك

استاد علامه ، پیشوا ، محقق ، دقیق ، حافظ (کسی که صد هزار حدیث حفظ است) ، صاحب کتابهای جامع و تأییفات سودمند ، کسی که بیش از پانصد کتاب مفید و ارزشمند نوشته است ، دانا ترین فرد در دانش حدیث و فنون آن ، اهل استنباط احکام و کسی که خودش گفته است : دویست هزار حدیث را حفظ هستم و اگر بیشتر می یافتم باز هم حفظ می کردم ، که البته شاید اکنون بیش از این حدیث وجود نداشته باشد.

الغزی ، نجم الدین محمد بن محمد ، *الکواكب السائرة بأعيان المئة العاشرة* ، ج 1 ص 142 ، (متوفی 1061هـ) .

5 . أبو حامد غزالی (متوفی 505هـ) :

غزالی ، دانشمند نامور و شهیر قرن ششم که ذهبي از از او با عنوان اعجوبه زمان یاد می کند ، در باره حدیث غدیر و پیمانی که خلیفه دوم در آن روز بست و تنها چند روز بعد از غدیر آن را به باد فراموشی سپرد ، می نویسد :

واجمع الجماهير على متن الحديث من خطبته في يوم عيد يزحم باتفاق الجميع وهو يقول : « من كنت مولاهم فعليه مولاهم » فقال عمر بن الخطاب يا أبا الحسن لقد أصبحت مولاي ومولى كل مولى فهذا تسلیم ورضی وتحکیم ثم بعد هذا غالب الهوى تحب الریاسة وحمل عمود الخلافة وعقود النبوة وخفقان الهوى في قعقة الرايات واشتباك ازدحام الخيول وفتح الأمسار وسقاهم كأس الهوى فعادوا إلى الخلاف الأول : فنبذوه وراء ظهورهم واشتروا به ثمناً قليلاً .

از خطبه‌های رسول گرامی اسلام (صلی الله علیه وآلہ وسلم) خطبه غدیر خم است که همه مسلمانان بر متن آن اتفاق دارند . رسول خدا فرمود : هر کس من مولا و سرپرست او هستم ، علی مولا و سرپرست او است . عمر پس از این فرمایش رسول خدا (صلی الله علیه وآلہ وسلم) به علی (علیه السلام) این گونه تبریک گفت :

«افتخار ، افتخار ای ابوالحسن ، تو اکنون مولا و رهبر من و هر مولای دیگری هستی.»

این سخن عمر حکایت از تسلیم او در برابر فرمان پیامبر و امامت و رهبری علی (علیه السلام) و نشانه رضایتش از انتخاب علی (علیه السلام) به رهبری امت دارد ؛ اما پس از گذشت آن روزها ، عمر تحت تأثیر هواي نفس و علاقه به ریاست و رهبری خودش قرار گرفت و استوانه خلافت را از مکان اصلی تغییر داد و با لشکر کشی‌ها ، برآراشتمن پرچمها و گشودن سرزمین‌های دیگر ، راه امت را به اختلاف و بازگشت به دوران جاهلی هموار کرد و [مصدق این آیه قرآن شد :]
پس ، آن [عهد] را پشت سر خود انداختند و در برابر آن ، بهایی ناچیز به دست آوردن ، و چه بد معامله‌ای کردند .

الغزالی ، أبو حامد محمد بن محمد ، سر العالمين وكشف ما في الدارين ، ج 1 ، ص 18 ، باب في ترتيب الخلافة والمملكة ، تحقيق : محمد حسن محمد حسن إسماعيل وأحمد فريد المزيدي ، ناشر : دار الكتب العلمية - بيروت / لبنان ، الطبعة : الأولى ، 1424 هـ 2003 م .

ترجمه أبو حامد غزالی :

علامه شمس الدین ذهبي در ترجمه او می‌نویسد :

الغزالی الشیخ الإمام البحر حجة الإسلام أعيجوبة الزمان زین الدين أبو حامد محمد بن محمد بن محمد بن أحمد الطوسي الشافعی الغزالی صاحب التصانیف والذکاء المفرط ... ثم بعد سنوات سار إلى وطنه لازماً لسننه حافظاً لوقته مكباً على العلم

غزالی استاد پیشوا و دریای علم ، نشانه اسلام ، اعجوبه زمان ، صاحب کتاب‌ها و انسانی با هوش فراوان و زیرک... بود .

پس از سالها به زادگاهش بازگشت و به استفاده از وقت ، فرصت و علم و دانش روزگار را سپری کرد

سیر أعلام النبلاء ، ج 19 ، ص 322 ، تحقيق : شعیب الأرناؤوط ، محمد نعیم العرقسوی ، ناشر : مؤسسة الرسالة - بيروت ، الطبعة : التاسعة ، 1413 هـ .

و در جلد 14 ، ص 202 از همین کتاب با استفاده از حدیث نبوی او را یکی از احیاگران دین می‌داند و می‌نویسد :

وقال الحاكم سمعت حسان بن محمد يقول كنا في مجلس ابن سريح سنة ثلاثة وثلاث مئة فقام إليه شيخ من أهل العلم فقال أبشر أيها القاضي فإن الله يبعث على رأس كل مئة سنة من يجدد يعني للأمة أمر دينها وإن الله تعالى بعث على رأس المئة عمر بن عبدالعزيز وبعث على رأس المئتين محمد بن إدريس الشافعی ...

قلت وقد كان على رأس الأربع مئة الشيخ أبو حامد الاسفرايني وعلى رأس الخمس مئة أبو حامد الغزالی وعلى رأس السنتين مئة الحافظ عبد الغني ...

حاکم می گوید : از حسان بن محمد شنیدم که می گفت : در سال 303 هـ در مجلس ابن سريح بودم ، پیر مردی دانشمند بر خواست و گفت : بشارت ای قاضی ! خداوند در هر صد سال

کسی را می فرستد که احیاگر دین است ، عمرین عبد العزیز اولین است و در صد سال دوم محمد بن ادريس شافعی است...

من می گویم در صد سال چهارم ابو حامد اسفراینی است و در صد سال پنجم غزالی و در صد سال ششم حافظ عبد الغنی است ، و...

6 . ملا علی قاری (متوفی 1014ھ) :

ملا علی هروی ، معروف به هروی ، صاحب کتاب معتبر مرقاۃ المفاتیح در باره حدیث غدیر و تواتر آن می گوید :

أن هذا حديث صحيح لا مرية فيه ، بل بعض الحفاظ عده متواتراً إذ في رواية أحمد أنه سمعه من النبي صلى الله عليه وسلم ثلاثون صحابياً وشهدوا به لعلي لما نزع أيام خلافته .

حدیث غدیر بدون شک صحیح است ؛ بلکه بعضی از حافظان آن را متواتر دانسته اند ؛ چون در نقل احمد آمده است :

این حدیث را در زمان خلافت علی علی السلام بعد از اختلافی که در باره آن پیش آمد، سی تن از اصحاب شهادت دادند که آن را از رسول خدا صلی الله علیه وآلہ شنیده اند.

محمد القاری ، علی بن سلطان ، مرقاۃ المفاتیح شرح مشکاة المصایح ، ج 11 ، ص 248 ، تحقیق : جمال عینیانی ، ناشر : دار الكتب العلمیة - لبنان / بیروت ، الطبعة الأولى ، 1422ھ - 2001م .

ترجمه ملا علی قاری :

العاصمی مکی (متوفی 1111ھ) در باره او می نویسد :

الشيخ الملا على القاري بن سلطان بن محمد الهروي الحنفي الجامع للعلوم العقلية والنقلية والمتنصلع من السنة النبوية أحد جماهير الأعلام ومشاهير أولى الحفظ والأفهام ولد بهراء ورحل إلى مكة وتديرها أخذ عن خاتمة المحققين العلامة ابن حجر الهيثمي .

ملا علی قاری حنفی مذهب در علوم عقلی و نقلی جامع بود و سنت نبوی را به درستی می شناخت ، او یکی از دانشمندان بزرگ و نام آوران زمان و دارای قدرت حافظه و صاحب فهم بود . العاصمی المکی ، عبد الملك بن حسین بن عبد الملك الشافعی ، سمعط النجوم العوالی فی أنباء الأوائل والنوابی ، ج 4 ، ص 402 ، تحقیق : عادل احمد عبد الموجود و علی محمد معوض ، ناشر : دار الكتب العلمیة - بیروت - 1419ھ - 1998م .

7 . علامه شمس الدین الجزیری الشافعی (متوفی 833ھ) :

شمس الدین جزیری که کتاب مستقلی در باره فضائل امیر مؤمنان علیه السلام نوشته ، بعد از نقل حدیث مناشده امیر المؤمنین علیه السلام به حدیث غدیر در رحبه ، می گوید :

هذا حديث حسن من هذا الوجه ، صحيح من وجوه كثيرة تواتر عن امير المؤمنين علی ، وهو متواتر ايضاً عن النبي صلى الله وسّلم رواه الجم الغفار عن الجم الغفار ، ولا عبرة بمن حاول تضیییفه من لا اطلاع له في هذا العلم .

وی پس از نقل حدیث غدیر می گوید: این حدیث از این جهت حسن وار جهات زیادی صحیح و از جهت امیر المؤمنین علی و رسول خدا متواتر است، گروههای زیادی از گروههای زیادی دیگر آن را

روایت کرده اند، سخن کسانی که بدون آگاهی از دانش حدیث آن را ضعیف دانسته اند ارزشی ندارد و باید به آن اعتمنا کرد.

الجزري الشافعي ، أبي الخير شمس الدين محمد بن محمد ، أنسى المطالب في مناقب سيدنا علي بن أبي طالب كرم الله وجهه ، ص 48 ، تقديم و تحقيق وتعليق الدكتور محمد هادي الأميني ، ناشر : مكتبة الإمام أمير المؤمنين (ع) العامة ، اصفهان - ایران

ترجمه علامه جزری :

محمد بن محمد بن محمد بن محمد الحافظ - الإمام المقرئ شمس الدين ابن الجزري ، ولد ليلة السبت الخامس والعشرين من شهر رمضان سنة 751 بدمشق ، وتفقه بها ، ولهج بطلب الحديث والقراءات ، وبرز في القراءات ، وعمر مدرسة للقراء سماها دار القرآن وأقرأ الناس ، وعيّن لقضاء الشام مرة ، وكتب توقيعه عماد الدين بن كثير ثم عرض عارض فلم يتم ذلك وقدم القاهرة مرارا ، وكان مثريا وشكلا حسنا وفصيحا بليغا ...

وكان كثير الإحسان لأهل الحجاز ، وأخذ عنه أهل تلك البلاد في القراءات وسمعوا عليه الحديث ... وقد انتهت إليه رئاسة علم القراءات في الممالك ، وكان قدّيما صنف الحصن الحصين في الأدعية ولهج به أهل اليمن واستكثروا منه ، وسمعوه على قبل أن يدخل هو إليهم ثم دخل إليهم فأسمعهم ، وحدث بالقاهرة بمسند أحمد ومسند الشافعي وبغير ذلك **وكان يلقب في بلاده الإمام الأعظم**.

جزري شب بيست و پنج رمضان سال 751هـ در شهر دمشق به دنيا آمد و در همان شهر به دانش اندوزي پرداخت و برای آشنائي با حدیث و قرائتهای قرآن تلاش کرد و در همین رشتہ هم موفق شد و مدرسه‌ای به نام دار القرآن تاسیس کرد . به قضاوت از طرف عماد الدين کثیر منصب شد ولي آن را به پایان نرساند ، چندین بار به قاهره سفر کرد ، وي چهره اي زبيا وجذاب داشت...

نسبت به مردم حجاز بسیار نیکو کار بود، از وی دانش قرائات و حدیث را آموختند... در همه کشورها دانش قرائت به او ختم می شد و کتابی در دعا به اسم الحصن الحصین نوشت ، مردم یمن از وی استفاده فروان نمودند ، در قاهره مسند احمد و شافعی را بر مردم می خواند ، به او امام اعظم لقب داده بودند .

ابن حجر عسقلاني ، أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل الشافعي ، إحياء الفُمْرأةِ العُمر في التَّارِيخ ، ج 8 ص 245 ، تحقيق : د.محمد عبد المعید خان ، ناشر : دار الكتب العلمية - بيروت / لبنان الطبعة : الثانية ، 1406هـ - 1986م.

8 . سبط بن جوزي (متوفی 654هـ) :

سبط بن جوزي ، نوه دختری أبو الفرج بن جوزی ، از بزرگان قرن هفتم اهل سنت در تذكرة الخواص در باره حدیث غدیر می‌گوید :

اتفق علماء السیر على أنّ قصّة الغدير كانت بعد رجوع النبي (ص) من حجّة الوداع في الثامن عشر من ذي الحجّة جمع الصحابة وكانوا مائة وعشرون ألفاً وقال: (من كنت مولاً فعليّ مولاً) الحديث ، نص (ص) على ذلك بتصريح العبارة دون التلوّح والإشارة .

دانشمندان متخصص در تاریخ اسلام اتفاق دارند که قصه غدیر بعد از بازگشت رسول خدا صلی الله علیه وآلہ از حجّة الوداع در هیجدهم ذی الحجه اتفاق افتاد ، اصحاب و یارانش را صد و بیست هزار نفر بودند جمع کرد و درسخترانی اش فرمود : هر کس من او را مولا و رهبرم ؛ پس علی ، مولا و

رهبر او است ، در این روایت با صراحت نه با کنایه و اشاره رسول خدا صلی الله علیه وآلہ علی را پیشوا قرار داد.

سبط بن الجوزی الحنفی ، شمس الدین أبوالمظفر یوسف بن فرغلی بن عبد الله البغدادی ، تذکرة الخواص ، ص 37
، ناشر: مؤسسة أهل البيت - بيروت ، 1401 هـ - 1981 م.

ترجمه ابن جوزی :

شمس الدین ذهبي در باره او ميگويد:
یوسف بن قُرْغلی بن عبد الله . الإمام ، الوعاظ ، المؤرخ شمس الدین ، أبو المظفر الترکي ، ثم
البغدادي العوني الحنفي . سبیط الإمام جمال الدين أبي الفرج ابن الجوزی ؛ نزيل دمشق . ولد سنة
إحدى وثمانين وخمسمائة ... وكان إماما ، فقيها ، واعظا ، وحيدا في الوعظ ، علاماً في التاريخ والسير
، وافر الحرمة ، محباً إلى الناس ... ودرس بالشبلية مدة ، وبالمدرسة البدرية التي قبلة الشبلية .
وكان فاضلا عالما ، طريفا ، منقطعنا ، منكرا ، على أرباب الدول ما هم عليه من المنكرات ، متواضعا
صاحب قبول تام .

یوسف بن فرعونی حنفی ، پیشوا ، فقيه ، تاریخ دان و در سخنوری یگانه بود ، در تاریخ و
سرگذشت ، علامه و در نزد مردم بسیار قابل احترام و محبوب بود . مدته در شبلیه و مدرسه بدیره
تدريس میکرد ، او فاضل ، دانشمند و نکته سنج بود و با دولتمردانی که کارهای ناپستدی میکردند ،
مخالفت میکرد و همگان او را قبول داشتند .

الذهبی ، شمس الدین محمد بن احمد بن عثمان بن قایمار ، تاريخ الإسلام ووفيات المشاهير والأعلام ، ج 48 ص
183 ، تحقيق: د. عمر عبد السلام تدمري ، ناشر: دار الكتاب العربي - لبنان/ بيروت ، الطبعة : الأولى ، 1407 هـ - 1987 م.

أبو محمد يافعي (متوفى 768هـ) در باره او مينويسد :

العلامة الوعاظ المورخ شمس الدین أبو المظفر یوسف الترکي ثم البغدادي المعروف بابن
الجوزی سبط الشیخ جمال الدین أبي الفرج ابن الجوزی أسمعه جده منه ومن جماعة وقدم دمشق
سنة بضع وست مائة فوعظ بها وحصل له القبول العظيم للطف شمائله وعدوته وعظه .
در شهر دمشق مردم را موعلجه می کرد و چون چهره و سخنیش جذاب بود ، مورد قبول و
پذیرش عموم قرار گرفت

الیافعی ، أبو محمد عبد الله بن أسعد بن علي بن سليمان ، مرآة الجنان وعبرة اليقطان ، ج 4 ، ص 136 ، ناشر: دار
الكتاب الإسلامي - القاهرة - 1413 هـ - 1993 م.

قطب الدین اليونینی (متوفی 726هـ) در باره او مينويسد :

وكان أوحد زمانه في الوعظ حسن الإيراد ترق لرؤيته القلوب وتذرف لسماع كلامه العيون وتفرد
بهذا الفن وحصل له فيه القبول التام وفاق فيه من عاصره وكثيراً من تقدمه حتى أنه كان يتكلم في
المجلس الكلمات اليسيرة المعدودة أو ينشد البيت الواحد من الشعر فيحصل لأهل المجلس من
الخشوع والاضطراب والبكاء ما لا مزيد عليه فيقتصر على ذلك القدر البسيط وينزل فكانت مجالسه نزهة
القلوب والأبصار يحضرها الصلحاء والعلماء والملوك والأمراء والوزراء وغيرهم ولا يخلو المجلس من جماعة
يتوبون ويرجعون إلى الله تعالى .

در وعظ و سخنرانی در زمان خودش منحصر به فرد بود ، با دیدنیش رقت قلب برای بیننده ایجاد
میشد و با شنیدن سخنیش اشکها جاری می شد ، مورد قبول عموم بود ، گاهی در مجلسی
كلماتی انداز و یا شعری می خواند همه حاضران را به گریه می انداخت . در مجلس وی همواره

دانشمندان و امیران و وزیران و غیر آنان حضور می یافتدند ، و هیچگاه نمی شد که بدون توبه کسی از مجلسیش خارج شود .

الیونینی ، قطب الدین أبو الفتح موسی بن محمد ، ذیل مرآة الزمان ، ج 1 ، ص 15 .

العکری الحنبلی (متوفای 1089هـ) در باره او می‌نویسد :

سبط ابن الجوزی **العلامة الواعظ** المؤرخ شمس الدین أبو المظفر یوسف بن فرغلي الترکی ثم البغدادی الهمیری الحنفی سبط الشیخ أبي الفرج بن الجوزی أسمعه جده منه ومن ابن کلیب وجماعه وقدم دمشق سنة بعض وستمائة فوعظ بها وحصل له القبول العظیم للطف شمائله وعدوته وعشه ... ولو لم يكن له إلا كتابه مرآة الزمان لکفاه شرفا .

العکری الحنبلی ، عبد الحیی بن احمد بن محمد ، شذرات الذهب فی أخبار من ذهب ، ج 5 ، ص 266 ، تحقیق : عبد القادر الأرناؤوط ، محمود الأرناؤوط ، ناشر : دار بن کثیر - دمشق ، الطبعه الأولى ، 1406هـ .

9 . علامه اسماعیل بن محمد العجلوني الجراحي (متوفای 1162هـ) :

عجلوني نویسنده کتاب کشف الخفاء ، از دانشمندان مشهور سنی در قرن دوازدهم در باره حدیث غدیر می‌گوید :

(من كنت مولاه فعلي مولاه) رواه الطبراني وأحمد والضياء في المختارة عن زيد بن أرقم وعلى وثلاثين من الصحابة بلفظ اللهم وال من والا وعاد من عاده فالحديث متواتر أو مشهور .

حدیث: «من كنت مولاه فعلي مولاه» را طبرانی و احمد وضیاء در کتابش المختاره، از زید بن ارقم وعلی و سی نفر از صحابه نقل کرده اند، پس حدیث متواتر و مشهور است.

العجلوني الجراحي ، إسماعيل بن محمد ، کشف الخفاء ومزيل الإلباش عما اشتهر من الأحاديث على ألسنة الناس ، ج 2 ، ص 361 ، رقم : 2591 ، تحقیق : أحمد القلاش ، ناشر : مؤسسه الرسالة - بیروت الطبعه : الرابعة ، 1405هـ .

ترجمه العجلوني :

البدیری (متوفی بعد از 1175هـ) در ترجمه او می‌نویسد :

وفي يوم الاثنين ثاني محرم هذه السنة توفي شيخنا محدث الديار الشامية ، **بل خاتمة المحدثین** ، من افتخرت به دمشق على سائر الدنيا الشیخ إسماعیل العجلوني المدرس تحت قبة النسر بجامعبني أمیة ، ولم یبق أحد من أهل الشام من كبير وصغر إلا حضر جنازته .

در دوم محرم سال 1162 استاد ما ، محدث دیار شام و بلکه خاتم محدثان و کسی که مردم شام به جهت وجود او در آن دیار بر دیگر مردم دنیا فخر فروشی می‌کردند ، از دنیا رفت . در روز مرگش کوچک و بزرگ در تشییع جنازه‌اش شرکت کردند .

البدیری الحلاق ، أحمد بن بدیر ، حوادث دمشق الیومیة ، ج 1 ، ص 30 ، حوادث سال 1162هـ .

محقق کتاب کشف الخفاء در مقدمه کتاب ص 6 می‌نویسد :

وقد ترجمة الشیخ سعید السمان فی کتابه وقال فی وصفه : خاتمة أئمۃ الحديث ومن ألقى إلیه مقالیدها بالقديم والحديث اقتدح زناه فیه فأضاء وشاع حتى ملا الفضاء آخذًا بطறفي العلم والعمل متسلماً ذروة عن غيره بعيدة الأمل يقطع آناء اللیل تضرعاً وعبادة ويوسع أطراف النهار قراءة وإفادة لا يشغله عن ترداده النظر فی دفاتره مرام ولا عن نشر طبیعتها نقض ولا إبرام مع ورع ليس للریاء علیه سبیل وغض بصر عما لا یعني من هذا القبیل

خاتم امامان حدیث ، کلید و رمز همه علوم در دست او بود ، شبها یش به عبادت و روزش به مطاله و تدریس می گذشت ، اهل پارسائی و ورع و به دور از ریا بود

10 . محمد بن اسماعیل صنعتی (متوفی 1182ھ) :

صنعتی ، نویسنده کتاب معتبر سبل السلام در باره حدیث غدیر می گوید :
حدیث من کنت مولا فعلى مولا آخرجه جماعة من أئمة الحديث منهم أحمد والحاکم من
حدیث ابن عباس وابن أبي شيبة وأحمد من حدیث ابن عباس عن بريدة وأحمد وابن ماجه عن البراء و
... وقد عده أئمة من المتواتر .

گروهی از بزرگان و پیشوایان در دانش حدیث ؛ مانند : احمد حنبل و حاکم نیشابوری و ابن ابی
شيبة و ابن ماجه حدیث : من کنت مولا ... را با سند روایت کرده اند . برخی از پیشوایان آن را از
احادیث متواتر شمرده اند .

الحسني الصنعتی ، محمد بن إسماعيل الامير ، توضیح الأفکار لمعانی تنقیح الانظار ، ج 1 ، ص 243 ، تحقیق :
محمد محی الدین عبد الحمید ، ناشر : المکتبة السلفیة - المدينة المنورة .

ترجمه صنعتی :

القنوجي (متوفی 1307 هـ) در باره او می گوید :
كتاب اسبال المطر على قصب السكر وكتاب توضیح الأفکار شرح تنقیح الانظار كلاما للسيد
الإمام المجتهد العلامة محمد بن إسماعيل الامير اليماني رحمه الله .
نویسنده کتاب اسبال المطر و توضیح الأفکار ؛ آقا ، امام ، مجتهد و علامه محمد اسماعیل
است .

القنوجي ، صدیق بن حسن ، أبجد العلوم الوشي المرقوم في بيان أحوال العلوم ، ج 2 ، ص 66 ، تحقیق : عبد
الجبار زکار ، ناشر : دار الكتب العلمية - بيروت - 1978 .

اسماعیل باشا بغدادی (متوفی 1339ھ) در هدیه //عارفین می نویسد :
السيد محمد بدر الدين ابن المتكول على الله اسماعيل بن صلاح الامير الكحلاني ثم الصنعتی
رئيس العلماء والخطيب بها هو من اصحاب الحديث والاجتهاد .
او رئيس علماء وخطيب آنها واز اصحاب حدیث واجتهاد بود .
البغدادی ، إسماعیل باشا البغدادی ، هدیه //عارفین أسماء المؤلفین وآثار المصنفین ، ج 6 ، ص 338 ، ناشر : دار
الكتب العلمية - بيروت - 1413 - 1992 .

11 . محمد بن جعفر الكتاني (متوفی 1345ھ) :

جعفر کتاني از مشاهیر قرن چهاردهم در باره حدیث غدیر می گوید :
وفي رواية لأحمد أنه سمعه من النبي (ص) ثلاثة صحابياً وشهدوا به لعله لما نزع أيام
خلافته ومن صرخ بتواتره أيضاً المناوي في التيسير نقلًا عن السيوطي وشارح المawahib اللدنية وفي
الصفوة للمناوي .

در نقل احمد آمده است که سی نفر از اصحاب رسول خدا برای علی شهادت دادند که حدیث
غدیر را از زبان پیامبر شنیده اند ، و از کسانی که تصریح به تواتر آن دارد مناوی است که آن را از
سیوطی نقل کرده است .

الكتاني ، محمد بن جعفر أبو عبد الله ، نظم المتناثر من الحديث المتواتر ، ج 1 ، ص 195 ، تحقيق : شرف حجازي ، ناشر : دار الكتب السلفية - مصر .

12 . محمد ناصر البانی (1332هـ - 1914م) :

محمد ناصر البانی ، محدث مشهور و معاصر وهابی که بیش از صد جلد کتاب نوشته ، در باره حدیث غدیر میگوید :

وللحديث طرق أخرى كثيرة جمع طائفة كبيرة منها الهيثمي في "المجمع" (9 / 103 - 108) وقد ذكرت و خرجت ما تيسر لي منها مما يقطع الواقع عليها بعد تحقيق الكلام على أسانيدها بصحة الحديث يقيناً، وإنما فهو كثيرة جداً، وقد استوعبها ابن عقدة في كتاب مفرد ، قال الحافظ ابن حجر : منها صحاح و منها حسان .

و جملة القول أن حديث الترجمة حديث صحيح بشطريه ، بل الأول منه متواتر عنه صلی اللہ علیہ وسلم كما ظهر لمن تتبع أسانیده و طرقوه ، و ما ذكرت منها کفایة .

البانی ، محمد ناصر (معاصر) ، السلسلة الصحيحة ، ج 4 ، ص 249 ، طبق برنامه المكتبة الشاملة .

برای حدیث غدیر سندهای بسیاری ذکر شده است که افراد زیادی مانند هیثمی در کتابش المجمع استناد آن را ذکر کرده اند ، ومن آنچه آورده ام اندکی از آن است که هر کسی پس از آشنائی با استناد آن یقین به صحت پیدا می کند . ابن عقده همه راههای نقل آن را در کتابی مستقل جمع کرده است و ابن حجر بنا بر بعضی از استناد ، آن را صحیح و بر بعضی از استناد ، حسن دانسته است . خلاصه سخن آن که هر دو قسمت این روایت [من كنت مولاه فعلي مولاه : اللهم وال من والاه] صحیح هستند؛ بلکه قسمت اول آن به صورت متواتر از رسول خدا صلی اللہ علیه وآلہ نقل شده است

ترجمه البانی :

سایتی که وهابیها به نام او در اینترنت دایر کرده اند ، وی را این گونه معرفی کرده است :

العلامة الشيخ محمد ناصر الدين الألباني أحد أبرز العلماء المسلمين في العصر الحديث ، ويعتبر الشيخ الألباني من علماء الحديث البارزين المتفاردين في علم الجرح والتعديل ، والشيخ الألباني حجة في مصطلح الحديث وقال عنه العلماء المحدثون إنه أعاد عصر ابن حجر العسقلاني والحافظ بن كثير وغيرهم من علماء الجرح والتعديل .

علامه ناصر الدين البانی یکی از معروفترین دانشمندان مسلمان در زمان حاضر است ، او در حدیث شناسی و جرح و تعديل رجال و راویان حدیث منحصر به فرد و الگوی دیگران است ، برخی از دانشمندان در باره وی گفته اند : البانی زمان ابن حجر عسقلانی و ابن کثیر و دیگر دانشمندان در علم حدیث شناسی و جرح و تعديل را زنده کرده است .

و بعد در ادامه مینویسد :

قال سماحة الشيخ عبد العزيز بن باز رحمه الله :

«ما رأيت تحت أديم السماء عالما بالحديث في العصر الحديث مثل العلامة محمد ناصر الدين الألباني» .

بن باز مفتی اسبق حجاز می گوید : در عصر حاضر دانشمندی داناتر از شیخ ناصر البانی به علم حدیث در زیر آسمان کبود سراغ ندارم .

و نیز مینویسد :

وسائل سماحته عن حديث رسول الله صلی الله علیه وسلم : «ان الله يبعث لهذه الأمة على رأس كل مائة سنة من يجدد لها دينها» فسئل من مجدد هذا القرن ، فقال رحمة الله : الشيخ محمد ناصر الدين الألباني هو مجدد هذا العصر في ظني والله أعلم .

از بن باز در باره این سخن رسول خدا صلی الله علیه وآلہ که فرمود : در هر صد سال خداوند احیا گری برای دین می فرستد ، سؤال شد ، که چه کسی اکنون مجدد دین است ؟ گفت : به گمان من احیاگر سنت و دین در این زمان البانی است .

و به نقل از شیخ مقبل الوادعی مینویسد :

والذی أعتقده وأدین الله به أن الشیخ محمد ناصر الدين الألبانی حفظه الله من المجددين الذين يصدق عليهم قول الرسول (صلی الله علیه وسلم) : «إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ عَلَىٰ رَأْسِ كُلِّ مائةٍ سَنَةً مَنْ يَجِدُ لَهَا أَمْرَ دِينِهِ» .

مقبل وادعی گفته است : آنچه من به آن اعتقاد دارم این است که البانی از مجددین و احیاگران دین و مصدق حديث رسول خدا صلی الله علیه وآلہ است که در هر قرن یک نفر به دنیا می‌آید که دین را احیاء می‌کند .

مصدر :

http://alalbany.net/albany_serah.php

13 . شعیب الأرنؤوط (معاصر) :

شعیب الأرنؤوط ، محقق مشهور و معاصر سنی که کتابهای بسیاری ؛ از جمله تهذیب الکمال ، سیر اعلام النبلاء ، مسنند احمد و ... را تحقیق و تصحیح کرده است ، در تحقیق کتاب مسنند احمد ، در ذیل **حدیث 3062** نکاتی را بادآور می‌شود و از جمله می‌گوید :

قوله «من كنت مولاه فعلي مولاه» لها شواهد كثيرة تبلغ حد التواتر .

حدیث: من كنت مولاه فعلي مولاه ، شواهد بسیاری دارد که آن به مرحله تواتر می‌رساند .
احمد بن حنبل ، مسنند احمد بن حنبل ، (الأحادیث من ذیلۃ بحکام شعیب الأرنؤوط علیها) ج 1 ، ص 330 ، ذیل حدیث 3062 ، ناشر مؤسسه قرطبة - القاهرة .

اعتراف علمای اهل سنت به صحت حدیث غدیر :

1 . ترمذی از أبو طفیل :

حدثنا محمد بن بشّار حدثنا محمد بن جعفر حدثنا شعبة عن سلمة بن كھلیل قال سمعت أبا الطفیل يحدث عن أبي سریحة أو زید بن أرقم شك شعبة عن النبي صلی الله علیه وسلم قال : «من كنت مولاه فعليه مولاه» .

قال : أبو عیسیٰ هذا حَدِيثُ حَسَنٍ صَحِيحٌ وقد رَوَى شُعْبَةُ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ مَيْمُونٍ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبِي سَرِيحةٍ هُوَ حُذَيْفَةُ بْنُ أَسِيدٍ الْغِفارِيُّ صَاحِبُ النَّبِيِّ .

أبی سریحه و یا زید بن أرقم (تردید از شعبه است) از رسول خدا نقل کرده‌اند که آن حضرت فرمود : «هرکس من مولای او هستم ، پس علی مولای او است» .

این حدیث حسن و صحیح است ، شعبه این روایت را از میمون بن عبد الله از زید بن ارقمن از رسول خدا صلی الله علیه وآلہ نقل کرده است . أبو سریحه همان حذیفة بن أبی‌السید غفاری صحابی رسول خدا است .

ترمذی ، محمد بن عیسیٰ أبو عیسیٰ السلمی (متوفی 279ھ) ، سنن الترمذی ، ج ۵ ، ص 633 ، ح 3713 ، باب مَنَّاقِبِ عَلِیٌّ بْنِ أَبِی طَالِبٍ رضی اللہ عنہ ، تحقیق: أحمد محمد شاکر و آخرون ، ناشر: دار إحياء التراث العربي - بیروت .

محمد ناصر البانی بعد از نقل این روایت میگوید :

أخرجه الترمذی و قال : «حدیث حسن صحیح» .

قلت : **واسناده صحیح على شرط الشیخین** .

ترمذی آن را نقل کرده و گفته است که این روایت حسن و صحیح است و من میگویم که سند آن با شرائطی که بخاری و مسلم برای صحت روایت قائل هستند ، صحیح است .
الألبانی ، محمد ناصر ، سلسلة الأحادیث الصحیحة ، ج ۴ ، ص 331-332 ، ناشر : مکتبة المعارف - الیاض .

2 . ابن ماجه قزوینی از سعد بن أبي وقاص :

حدثنا عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ ثنا أَبُو مُعَاوِيَةَ ثنا مُوسَى بْنُ مُسْلِمٍ عَنْ بْنِ سَابِطٍ وَهُوَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَاصٍ قَالَ قَدِيمَ مُعَاوِيَةً فِي بَعْضِ حَجَّاتِهِ فَدَخَلَ عَلَيْهِ سَعْدٌ فَذَكَرُوا عَلَيْهَا فَنَالَ مِنْهُ فَغَضِيبٌ سَعْدٌ وَقَالَ تَقُولُ هَذَا لِرَجُلٍ سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مِنْ كُنْتَ مَوْلَاهُ فَعَلَيْهِ مَوْلَاهُ وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ أَنْتَ مَنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ لَاعْطِيَنَّ الرَّأْيَ الْيَوْمَ رَجُلًا يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ .

عبد الرحمن ، معروف به ابن سابط ، از سعد بن ابی وقاص نقل کرده است که در یکی از سالهای حج که معاویه به مکه رفته بود ، سعد بن ابی وقاص به ملاقات او رفت . در این هنگام ، حاضران برای خوشحال کردن ، معاویه ، از حضرت علی علیه السلام بدگویی میکردند .

سعد ، از شنیدن نکوهش آنان ، خشنمانک شد و گفت : چنین سخنان نابجا و نابخردانه را درباره بزرگواری میگوئید که خود از رسول خدا صلی الله علیه و آله شنیدم فرمود : «من کنت مولا فعلى مولا» .

و شنیدم خطاب به حضرت علی علیه السلام ، می فرمود :

«انت منّی بمنزلة هارون من موسی الا آنہ لا نبیّ بعدی»

و شنیدم که فرمود :

«لاعطین الرأی رجلاً يحب الله و رسوله؛ همانا پرچم جنگ را به مردی میسپارم که خدا و رسول خدا صلی الله علیه و آله را دوست میدارد.

ابن ماجه القزوینی ، محمد بن یزید (متوفی 275ھ) ، سنن ابن ماجه ، ج ۱ ، ص 45 ، ح 121 ، باب فضل عَلِیٌّ بن أبي طَالِبٍ رضی اللہ عنہ ، تحقیق: محمد فؤاد عبد الباقي ، ناشر: دار الفکر - بیروت .

محمد ناصر البانی نیز بعد از نقل روایت میگوید :

أخرجه ابن ماجة (121) . قلت : و إسناده صحيح .

الألبانی ، محمد ناصر ، سلسلة الأحادیث الصحیحة ، ج ۴ ، ص 249 ، طبق برنامه المکتبة الشاملة .

3 . ابن ماجه قزوینی از براء بن عازب :

حدثنا عَلِیُّ بْنُ مُحَمَّدٍ ثنا أَبُو الْحُسَيْنِ أَخْبَرَنِی حَمَادُ بْنُ سَلَمَةَ عَنْ عَلِیٌّ بْنِ زَيْدٍ بْنِ جُدْعَانَ عَنْ عَدِیٌّ بْنِ ثَابِتٍ عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ قَالَ أَقْبَلْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجَّتِهِ الَّتِي حَجَّ

فَنَزَلَ فِي بَعْضِ الطَّرِيقِ فَأَمَرَ الصَّلَاةَ جَامِعَةً فَأَخَذَ يَيْدَ عَلِيٍّ فَقَالَ أَلْسُتُ أُولَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا بَلَى قَالَ أَلْسُتُ أُولَى بِكُلِّ مُؤْمِنٍ مِنْ نَفْسِهِ قَالُوا بَلَى قَالَ فَهَذَا وَلِيٌّ مِنْ أَنَا مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالَّهُ مِنْ وَالَّهِ اللَّهُمَّ عَادٌ مِنْ عَادَاهُ .

عَدِيٌّ بْنُ ثَابَتٍ از بَرَاءَ بْنِ عَازِبٍ نَفَلَ كَرْدَهُ اسْتَ كَه در «حجَّةُ الْوَدَاعِ» که افتخار همراهی با رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ رَا داشتیم ، در بازگشت ، در یکی از مسیرها دستور داد برای نمار جمع شویم و در آنجا دست علی علیه السَّلَام را گرفت و فرمود :

«أَلْسُتُ أُولَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ؟ ؟ آیا من سزاوارتر نیستم به مؤمنان از خود آنها ؟

همگی تصدیق کردند و بله گفتند . باز فرمود :

«أَلْسُتُ أُولَى بِكُلِّ مُؤْمِنٍ مِنْ نَفْسِهِ ؟ آیا من نسبت به تک تک مؤمنان از خود آنها سزاوارتر نیستم ؟ » .

باز هم تصدیق کردند . سپس اشاره به حضرت علی علیه السَّلَام کردند و فرمود :

«فَهَذَا وَلِيٌّ مِنْ أَنَا مَوْلَاهُ» ؛ اکنون که فرموده مرا تصدیق کردید ، بدانید که علی به هر مؤمنی همان مقام اولویت را دارد که من نسبت به آن مؤمن دارم .

سپس فرمود : «پروردگار! دوست علی علیه السَّلَام را دوست بدار ، و دشمن او را خوار و ذلیل فرما ». .

ابن ماجه القریونی ، محمد بن یزید (متوفی 27 هـ) ، سنن ابن ماجه ، ج 1 ، ص 43 ، ح 116 ، فَصُلْ عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ رضی اللَّهُ عَنْهُ ، تحقیق : محمد فؤاد عبد الباقی ، ناشر : دار الفکر - بیروت .

البانی بعد از نقل این روایت می‌گوید :

صحيح .

محمد ناصر الألبانی ، صحيح ابن ماجة ، ج 1 ، ص 26 ، ح 113 ، طبق برنامه المکتبة الشاملة .

4 . ابن حجر عسقلانی از امیر مؤمنان علیه السَّلَام :

وقال إسحاق : أخبرنا أبو عامر العقدي ، عن كثير بن زيد ، عن محمد بن [عمر] بن علي عن أبيه ، عن علي رضي الله عنه قال : إن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حضر الشجرة بخم ، ثم خرج آخذا بيد علي رضي الله عنه قال : «أَلْسْتُمْ تَشَهُّدُونَ أَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى رَبُّكُمْ؟ » قالوا : بل . قال صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : «أَلْسْتُمْ تَشَهُّدُونَ أَنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَى بِكُمْ مِنْ أَنفُسِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى وَرَسُولُهُ أَوْلِيَاؤُكُمْ؟ » . فقالوا : بل . قال : «فَمَنْ كَانَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مَوْلَاهُ فَإِنَّهُ مَوْلَاهٌ ، وَقَدْ تَرَكْتُ فِيهِمْ مَا إِنَّمَا أَخْذَتُمْ بِهِ لَنْ تَضَلُّوْ كِتَابَ اللَّهِ تَعَالَى ، سَبِيلَهُ بِيَدِي ، وَسَبِيلَهُ بِأَيْدِيكُمْ ، وَأَهْلَ بَيْتِي ». .

حضرت علی علیه السَّلَام فرموده است : رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ در زیر درختی در محل «خم» قرار گرفته بود ، طولی نکشید از زیر درخت بیرون آمد و دست مرا گرفت و خطاب به مردم فرمود : ای مردم ! مگر نه این است که گواهی میدهید ، خدای تعالی پروردگار شماماست ؟ در پاسخ گفتند : آری ! فرمود :

مگر نه این است که گواهی میدهید ، خدا و رسول او از جان شما به شما سزاوارترند ؟ و خدا و رسول او مولای شمایند ؟ گفتند : آری ! فرمود : بنا بر این ، کسی که خدا و رسول او مولای او هستند ، به راستی این شخص (علی علیه السَّلَام) مولای اوست . اینک ، در میان شما دو اثر ارزشده و گرانبها می‌گذارم که هرگاه به آنها تمسک کنید ، هرگز در منجلاب گمراهی گرفتار نخواهید شد : یکی

، کتاب خدا است که ریسمان استوار میان شما و خدا میباشد که یک طرف آن در دست حق تعالی است و طرف دیگر ش در اختیار شماست و دیگری ، اهل بیت من است .

ابن حجر بعد از نقل این روایت میگوید :

(هذا إسناد صحيح) ، وحدیث غدیر خم قد أخرج النسائي من روایة أبي الطفیل عن زید بن أرقم ، وعلى ، وجماعة من الصحابة رضي الله عنهم ، وفي هذا زيادة ليست هناك ، وأصل الحديث أخرجه الترمذی أيضا .

سند این روایت صحیح است . حدیث غدیر خم را نسائی از طریق أبو طفیل از زید بن أرقم و نیز از علی علیه السلام و گروهی از صحابه نقل کرده است . در این روایت چیزهای است که در آنها نیست . اصل حدیث را ترمذی نیز نقل کرده است .

ابن حجر عسقلانی ، أحمد بن علی بن حجر (متوفی 852 ه) ، المطالب العالیة بزواند المسانید الثمانیة ، ج 16 ، ص 142 ، ح 3943 ، تحقیق : د. سعد بن ناصر بن عبد العزیز الشتری ، ناشر : دار العاصمه / دار الغیث - السعوڈیة ، الطبیعة : الأولی ، 1419 ه .

5. احمد بن حنبل از ریاح بن الحرش :

حدثنا عبد الله حدثني أبي ثنا حنثشُ بن الحرش بن لقيط النخعي الأشعري عن رياح بن الحرش قال جاء رهط إلى علىٰ بالرّحبة ف قالوا السلام عليك يا مولانا قال كيْفَ أكُونُ مولاكمْ وَأَنْتُمْ قوم عَربٌ قالوا سمعنا رسول الله صلى الله عليه وسلم يوم غد يرخم يقول من كنت مولاهمْ فان هذا مولاهمْ قال رياح فلما مضوا بيتعهم فسألت من هو لا إ قالوا نفر من الأنصار فيهم أبو أيوب الانصاري .
نخعی از ریاح بن حارت روایت کرده است که گروهی در رحبه حضور مبارک حضرت علی علیه السلام شرفیاب شدند ، سلام بر آن حضرت کرده گفتند : «السلام عليك يا مولانا» حضرت علی علیه السلام از آنان پرسید : چگونه من مولای شما هستم با آن که شما از گروه عرب میباشید ؟ در پاسخ گفتند : به دلیل آن که در روز غدیر خم از رسول خدا صلی الله علیه و آله شنیدیم میفرمود : «من كنت فان هذا مولاهمْ»

ریاح گوید : پس از آن که گروه مورد نظر از حضور مبارک مرخص شدند ، دنبال آنان رفته و از کسانی پرسیدم که اینان از چه تیره‌ای هستند ؟ گفتند : از مردم «انصار» هستند که در میان آنها أبو أيوب انصاری نیز وجود داشت .

أحمد بن حنبل ، أبو عبدالله الشيباني (متوفی 241 ه) ، مسنـد الإمامـ أـحمدـ بنـ حـنـبلـ ، جـ 5ـ ، صـ 419ـ ، حـ 23609ـ ، ناشر : مؤسـسةـ قـرطـبةـ - مصرـ .

البانی بعد از نقل این روایت میگوید :

أخرجـهـ أـحمدـ وـ الطـبرـانـيـ منـ طـرـیـقـ حـنـشـ بنـ الـحـارـثـ بنـ لـقـيـطـ النـخـعـيـ الأـشـعـرـيـ عـنـ رـيـاحـ بنـ الـحـارـثـ .

قلت : وهذا إسناد جيد رجاله ثقات . وقال الهيثمي : « رواه أـحمدـ وـ الطـبرـانـيـ ، وـ رـجـالـ أـحمدـ ثـقـاتـ ». این روایت را احمد و طبرانی از طریق حنش بن حارت بن لقیط از ریاح بن حارت نقل کرده‌اند .

نظر من این است که سند این روایت نیکو و راویان آن مورد اعتماد هستند . و هیثمی گفته است که احمد و طبرانی آن را نقل کرده‌اند و راویان مسنـدـ اـحمدـ مـورـدـ اـعـتمـادـ هـسـتـندـ .
البانی ، محمد ناصر ، السـلـسلـةـ الصـحـيـحةـ ، جـ 4ـ ، صـ 249ـ ، طـبـقـ بـرـنـامـهـ المـكـتبـةـ الشـامـلـةـ .

6 . احمد بن حنبل از أبي طفیل :

حدثنا عبد الله حدثني أبي ثنا حسین بن مُحَمَّدٍ وأبو نعيم المعنى قالا ثنا فطر عن أبي الطفیل
قال جَمَعَ عَلِيٌّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ النَّاسُ فِي الرَّحْبَةِ ثُمَّ قَالَ لَهُمْ أَنْشُدُ اللَّهَ كُلَّ أَمْرٍ مُسْلِمٍ سَمِعَ رَسُولَ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ يَوْمَ غَدِيرِ خُمُّ مَا سَمِعَ لَمَّا قَامَ فَقَامَ تِلْأَوْنَانَ مِنَ النَّاسِ وَقَالَ أَبُو نَعِيمَ
فَقَامَ نَاسٌ كَثِيرٌ فَشَهَدُوا حِينَ أَخَذَهُ بَيْهُ فَقَالَ لِلنَّاسِ أَتَعْلَمُونَ أَنِّي أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا نَعَمْ
يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ مَنْ كَنْتَ مَوْلَاهُ فَهَذَا مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالَّهُمَّ مَنْ وَآتَاهُ وَعَادَ مِنْ عَادَاهُ قَالَ فَخَرَجَتْ وَكَانَ فِي
نَفْسِي شَيْئاً فَلَقِيتُ زَيْدَ بْنَ أَرْقَمَ فَقَلَتْ لَهُ أَنِّي سَمِعْتُ عَلَيْهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ كَذَّا وَكَذَّا قَالَ فَمَا تُنْكِرُ
قَدْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ ذَلِكَ لَهُ .

فطر بن خلیفه از ابو طفیل نقل کرده است حضرت علی علیه السلام مردم را در رحبه گرد آورد
و فرمود : سوگند می دهم هر مرد مسلمانی که غدیر خم را به خاطر دارد و سخنی را که در آن روز از
رسول خدا صلی الله علیه و آله شنیده است ، از جای برخیزد . سی تن از مردم برای اقامه شهادت بر
پای خاستند .

ابو نعیم ، گفته است که گروه بسیاری قیام کردند و اعلام کردند آن هنگام حاضر بودیم که
رسول خدا صلی الله علیه و آله دست امیر المؤمنین علی علیه السلام را به دست مبارک خود گرفت
خطاب به مردم فرمود:

آیا می دانید که من سزاوارتر به مؤمنان از خود آنها می باشم ؟ همگی فرمایش رسول خدا
صلی الله علیه و آله را تصدیق کردند و به همین دلیل بود که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:
«من کنت مولا فهذا مولا»

و اضافه فرمود : «پروردگارا ! دوست علی را دوست بدار ، و دشمن علی را دشمن بدار .

ابو طفیل گفت : از میان جمع در حالی بیرون رفتم که در خودم احساس ناراحتی می کردم ، و
در بازگشت از اجتماع مردم ، به دیدار زید بن ارقم رفتم و به او گفتم : از علی چنین و چنان شنیدم و
ناراحت شدم ! زید گفت : آنچه را که شنیدی انکار مکن !؛ زیرا آنچه را که شنیده ای من خود از رسول
خدا صلی الله علیه و آله شنیده ام ! .

احمد بن حنبل ، أبو عبدالله الشیبانی (متوفی 241ھ) ، مستند احمد بن حنبل ج 4 ، ص 370 ، ح 19321 ، ناشر:
مؤسسة قطبية - مصر .

البانی بعد از نقل این روایت می گوید :

آخرجه احمد (4 / 370) و ابن حبان في " الصحيحه " (2205 - موارد الظمان) و ابن أبي عاصم
(1367 و 1368) و الطبراني (4968) و الضياء في " المختاره " (رقم 527 بتحقيقی) .

قلت : و إسناده صحيح على شرط البخاري . و قال الهيثمي في " المجمع " (9 / 104) :
رواہ احمد و رجاله رجال الصحيح غير فطر بن خلیفة و هو ثقة " .

این روایت را احمد ، ابن حبان در صحیحش ، ابن أبي عاصم ، طبرانی ، مقدسی در المختاره
که خود آن را تحقیق کرده ام ، نقل نموده اند .

نظر من این است که این روایت بر طبق شرائطی که بخاری برای صحت حدیث قائل است ،
صحیح است . هیثمی در مجمع الزوائد گفته است که آن را احمد نقل کرده و راویان حدیث احمد ،
روایان صحیح بخاری هستند ؛ غیر از فطر بن خلیفه که او نیز مورد اعتماد است .

البانی ، محمد ناصر ، السلسلة الصحيحة ، ج 4 ، ص 249 ، طبق برنامه المكتبة الشاملة .

7 . احمد بن حنبل از سعید بن وهب و زید بن یسع :

حدثنا عبد الله ثنا علی بن حکیم الأودی أباً شریاً عن أبي إسحاقَ عن سَعِیدِ بْنِ وَهْبٍ وَعَنْ زَيْدِ بْنِ يَشْیعٍ قَالَا نَشَدَ عَلی النَّاسِ فِی الرَّحْبَةِ مِنْ سَمْعِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ يَوْمَ غَدِیرِ خُمٌّ إِلَّا قَامَ قَالَ فَقَامَ مِنْ قَبْلِ سَعِیدٍ سِتَّةً وَمِنْ قَبْلِ زَيْدٍ سِتَّةً فَشَهَدُوا أَنَّهُمْ سَمِعُوا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لِعَلِیٍّ رَضِیَ اللَّهُ عَنْهُ يَوْمَ غَدِیرِ خُمٌّ أَلَیْسَ اللَّهُ أَوْلَیٰ بِالْمُؤْمِنِینَ قَالُوا بَلَى قَالَ اللَّهُمَّ مَنْ كَنْتَ مَوْلَاهُ فَعَلَیْهِ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالَّهُ مَنْ وَالَّهُ وَعَادَ مِنْ عَادَهُ .

أبو اسحاق از سعید بن وهب و از زید بن یشع روایت کرده است که هر دو تن گفتند : حضرت علی علیه السلام در رحبه ، حاضران را سوگند داد که هر کس در روز غدیر خم سخنی در حق من از رسول خدا صلی الله علیه و آله شنیده است از جا برخیزد . در این هنگام شش تن از کنار سعید و شش تن از پهلوی زید برخاستند و گواهی دادند که آنان در آنروز از رسول خدا صلی الله علیه و آله در محل غدیر شنیدند ، خطاب به مردم فرمود :

«أَلَیْسَ اللَّهُ أَوْلَیٰ بِالْمُؤْمِنِینَ؟»

حاضران گفتند :

آری ! خدا بر همگی آنان اولویت دارد . به همین دلیل بود که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود :

«اللَّهُمَّ مَنْ كَنْتَ مَوْلَاهُ فَعَلَیْهِ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالَّهُ مَنْ وَالَّهُ وَعَادَ مِنْ عَادَهُ».

خدایا هر کس من مولای او هستم ، علی مولای او است ، خدایا دوست بدار هر کس علی را دوست دارد و دشمن باش با هر کس که با علی دشمنی کند .

احمد بن حنبل ، أبو عبدالله الشیبانی (متوفی 241 هـ) ، مسنون الإمام احمد بن حنبل ، ج 1 ، ص 118 ، ح 950 ، ناشر : مؤسسه قرطبة - مصر .

محمد ناصر البانی بعد از نقل این روایت می‌گوید :

و قد مضى في الحديث الرابع - الطريق الثانية و الثالثة . و إسناده حسن ، و أخرجه البزار بنحوه وأتم منه . و للحديث طرق أخرى كثيرة جمع طائفة كبيرة منها هيئتمي في " المجمع " (9 / 103 - 108) .

وقد ذكرت و خرجت ما تيسر لي منها مما يقطع الواقع عليها بعد تحقيق الكلام على أسانيدها بصحة الحديث يقينا ، و إلا فهي كثيرة جدا ، وقد استوعبها ابن عقدة في كتاب مفرد ، قال الحافظ ابن حجر : منها صاح و منها حسان .

و جملة القول أن حديث الترجمة حديث صحيح بشطريه ، بل الأول منه متواتر عنه صلی الله علیه وسلم كما ظهر لمن تتبع أسانيده و طرقه ، و ما ذكرت منها كفاية .

در حديث چهارم ، طریق دوم و سوم گذشت . سند آن حسن است و بزار به صورت کامل‌تر آن را نقل کرده است . علاوه بر آن برای حديث غدیر سندهای بسیاری ذکر شده است که افراد زیادی مانند هیئتمی در کتابش المجمع اسناد آن را ذکر کرده اند ،

و من آنچه آورده‌ام به اندازه توأم بوده است که هر کسی پس از آشنائی با اسناد آن یقین به صحت پیدا می کند و گرنه بسیار بیشتر از آن است که من آورده‌ام . ابن عقدة همه راههای نقل آن را در کتابی مستقل جمع کرده است و ابن حجر بنا بر بعضی از اسناد ، آن را صحیح و بر بعضی از اسناد ، حسن دانسته است .

خلاصه سخن آن که هر دو قسمت این روایت [من كنت مولاہ فعلی مولاہ ؛ اللهم وال من والاہ] صحیح هستند؛ بلکه قسمت اول آن به صورت متواتر از رسول خدا صلی الله علیه وآلہ نقل شده است

البانی ، محمد ناصر ، *السلسلة الصحيحة* ، ج 4 ، ص 249 ، طبق برنامه المكتبة الشاملة .

8 . نسائی از زید بن ارقم :

أخبرنا محمد بن المثنى قال حدثني يحيى بن حماد قال حدثنا أبو عوانة عن سليمان قال حدثنا حبيب بن أبي ثابت عن أبي الطفيلي عن زيد بن أرقم قال لما رجع رسول الله صلی الله علیه وسلم عن حجة الوداع ونزل غدير خم أمر بدوحات فقممن ثم قال كأني قد دعيت فأجبت وإنني قد تركت فيكم الثقلين أحدهما أكبر من الآخر كتاب الله وعترتي أهل بيتي فأنظروا كيف تخلفواني فيهما فإنهما لـ ينـ يـ تـ فـ رـ قـ حـ تـ يـ رـ دـاـ عـلـىـ الـحـوـضـ ثـمـ قـالـ إـنـ اللـهـ مـوـلـاـيـ وـأـنـاـ وـلـيـ كـلـ مـؤـمـنـ ثـمـ أـخـذـ بـيـدـ عـلـيـ فـقـالـ مـنـ كـنـتـ وـلـيـ فـهـذـاـ وـلـيـهـ اللـهـمـ وـالـمـوـلـاـ وـالـمـوـلـاـ وـعـادـ مـنـ عـادـاـهـ فـقـلـتـ لـزـيدـ سـمـعـتـهـ مـنـ رـسـوـلـ اللـهـ صـلـیـ اللـهـ عـلـیـهـ وـسـلـمـ فـقـالـ مـاـ كـانـ فـيـ الدـوـحـاتـ أـحـدـ إـلـاـ رـآـ بـعـيـنـيـهـ وـسـمـعـهـ بـأـذـنـيـهـ .

ابو طفیل از زید بن ارقم نقل کرده است : هنگامی که پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آلہ از حجّة الوداع بازمی گشت ، در محل غدیر خم منزل کرد و به درختان چندی که در آن نزدیکی بود اشاره کرد . اصحاب بلا فاصله زیر آن درختها را تمیز کرده و ساییانی برای رسول خدا صلی الله علیه و آلہ تشکیل دادند . حضرت رسول صلی الله علیه و آلہ در زیر آن ساییان قرار گرفت و خطاب به حاضران فرمود : روزگار من به پایان رسیده و مرا به سوی خدا و عنایات حضرت او دعوت کرده‌اند ، دعوت حضرت او را اجابت کرده‌ام . اینک ، دو اثر گرانبها در میان شما به جای می‌گذارم که یکی از آن دو ، مهمتر از دیگری است و آن دو اثر گرانبار ، کتاب خدا و عترت اهل بیت من است : اینک بنگرید تا پس از رحلت من با آنها چگونه رفتار خواهید کرد . بدیهی است این دو یادگار از یکدیگر دور نخواهند شد تا اینکه در کنار حوض کوثر با من ملاقات نمایند . سپس فرمود : «ان الله مولاي وانا ولی كل مؤمن»

سپس دست علی علیه السلام را گرفت و فرمود :

«من كنت ولیه فهذا ولیه اللهم وال من والاہ و عاد من عاداه»

ابو طفیل گوید : از زید پرسیدم : آیا تو از رسول خدا صلی الله علیه و آلہ این جملات را شنیده‌ای؟ زید در پاسخ گفت : آری ! همه آن‌ها که در اطراف درخت ان حضور داشتند آن حضرت را دیدند و سخن ایشان را شنیدند.

النسائی ، أحمد بن شعيب أبو عبد الرحمن (متوفی 303 هـ) ، خصائص أمير المؤمنین علی بن أبي طالب ، ج 1 ، ص 96 ، ح 79 ، تحقیق : أحمد میرین البلوشي ، ناشر : مکتبة المعلـا - الكويت الطبعة : الأولى ، 1406 هـ .

حاکم نیشابوری بعد از نقل روایت می‌گوید :

هذا حديث صحيح على شرط الشیخین ولم يخرجاه بطوله .

این حديث با شرائطی که بخاری و مسلم در صحت روایت قائل هستند ، صحیح است ؛ ولی آنها نقل نکرده‌اند .

الحاکم النیسابوری ، محمد بن عبدالله أبو عبد الله (متوفی 405 هـ) *المستدرک علی الصحیح* ، ج 3 ص 118 ، تحقیق : مصطفی عبد القادر عطا ، الناشر : دار الكتب العلمية - بیروت ، ط 1 ، 1411 هـ - 1990 م .

ابن کثیر دمشقی سلفی (متوفی 774 هـ) بعد از نقل روایت می‌گوید :

قال شیخنا أبو عبد الله الذهبی وهذا حديث صحيح .
استاد ما ابو عبد الله ذهبی گفت که این حديث صحيح است .
ابن کثیر الدمشقی ، إسماعیل بن عمر الفرشی أبو الفداء ، البداية والنهاية ، ج 5 ، ص 209 ، ناشر : مکتبة المعارف - بيروت .

9 . نسائی از سعد بن أبي وقاص :

83 أخبرني زکریا بن یحیی قال حدثنا نصر بن علی قال أخبرنا عبد الله ابن داود عن عبد الواحد بن أیمن عن أبيه أن سعدا قال قال رسول الله صلی الله علیه وسلم من كنت مولاهم فعلي مولاه . سعد بن أبي وقاص گفته است که رسول خدا صلی الله علیه وآلله فرمود : هرگز من مولای او هستم ، علی مولای او است .

النسائی ، أحمد بن شعیب أبو عبد الرحمن (متوفی 303 ه) ، خصائص أمیر المؤمنین علی بن أبي طالب ، ج 1 ، ص 81 ، ح 83 ، ناشر : مکتبة المعلما - الكويت - 1406 ، الطبعه : الأولى ، تحقیق : أحمد میرین البلوشي .
البانی بعد از نقل روایت میگوید :

الثانية [من طريق سعد بن أبي وقاص] : عن عبد الواحد بن أیمن عن أبيه به . أخرجه النسائی في "الخصائص" و إسناده صحيح أيضاً ، رجاله ثقات رجال البخاري غير أیمن والد عبد الواحد وهو ثقة كما في "التقریب" .

روایت دوم از روایت‌های سعد بن أبي وقاص از عبد الواحد بن أیمن از پدرش نقل شده است .
این روایت را نسائی در خصائص نقل کرده و سندش صحيح و راویان آن راویان صحيح بخاری هستند ؛
غیر از پدر عبد الواحد که او نیز مورد اعتماد است ؛ چنانچه در تقریب التهذیب ابن حجر آمده است .
البانی ، محمد ناصر ، السلسلة الصحيحة ، ج 4 ، ص 249 ، طبق برنامه المکتبة الشاملة .

10 . حاکم نیشابوری از زید بن ارقم :

أخبرني محمد بن علي الشيباني بالكوفة ثنا أحمد بن حازم الغفاري ثنا أبو نعيم ثنا كامل أبو العلاء قال سمعت حبيب بن أبي ثابت يخبر عن يحيى بن جعده عن زيد بن أرقم رضي الله عنه قال خرجنا مع رسول الله صلی الله علیه وسلم حتى انتهينا إلى غدير خم فأمر بذبح فكسح في يوم ما أتى علينا يوم كان أشد حررا منه فحمد الله وأثنى عليه وقال يا أيها الناس أنه لم يبعثنبي قط إلا ما عاش نصف ما عاش الذي كان قبله وإنني أوشك أن أدعى فأجيب وإنني تارك فيكم ما لن تتصلوا بعده كتاب الله عز وجل ثم قام فأخذ بيده علي رضي الله عنه فقال يا أيها الناس من أولى بكم من أنفسكم ؟ قالوا الله ورسوله أعلم . [قال] : ألسنت أولى بكم من أنفسكم ؟ قالوا : بلى قال من كنت مولاهم فعلي مولاه .
یحیی بن جعده از زید بن ارقم روایت کرده است که همراه رسول خدا صلی الله علیه وآلله به راه خوبیش ادامه می‌دادیم تا به غدیر خم رسیدیم . در آن جا درختی بود که رسول خدا صلی الله علیه وآلله به آن درخت اشاره کرد و اصحاب زیر آن درخت را تمیز و مرتب ساختند و آن روز به اندازه‌ای هوا گرم بود که ما روز گرم و پر حرارتی را مانند آن روز ندیده بودیم .

در آنجا بود که رسول خدا صلی الله علیه وآلله به ایراد خطابه پرداخت . پس از حمد و ثنای الهی ، خطاب به مردم فرمود : هیچ پیغمبری مبعوث نمی‌شود مگر آنکه نیمی از مقدار زندگی پیغمبر پیشین خود را عهده‌دار می‌شود ؛ طولی نمی‌کشد ، دعوت الهی را اجابت می‌کنم و دو اثر گران سنگ

(یا گرانبها) در میان شما به جای می‌گذارم که اگر از خواسته و رویه آنان پیروی نمایید ، هرگز به گمراهی گرفتار نخواهید شد : یکی لقاب خدا و دیگری عترت من است .

سپس دست علی علیه السلام را به دست گرفت و خطاب به مردم گفت : ای مردم ! چه کسی از جان و مال شما ، از خود شما سزاوارتر است ؟ گفتند : خدا و رسول خدا صلی الله علیه و آله داناتر و اولیتر به جان و مال است آنگاه فرمود :

«من کنت مولاہ فعلیّ مولاہ» .

حاکم نیشابوری بعد از نقل روایت می‌گوید :

هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه .

و ذهبي نيز در تلخيص المستدرك سخن وي را تأييد مي‌کند .

الحاکم النیشابوری ، محمد بن عبد الله أبو عبدالله (متوفی 405 هـ) /المستدرک علی الصحیحین مع تضمينات الذهبي في التلخيص ، ج 3 ، ص 613 ، ح 6272 ، ناشر : دار الكتب العلمية - بيروت ، ط 1-1411هـ - 1990م .

11 . بزار از زید بن یثیع :

حدثنا يوسف بن موسى قال نا عبد الله بن موسى عن فطر بن خليفة عن أبي إسحاق عن عمرو ذي مر وعن سعيد بن وهب وعن زيد بن یثیع قالوا سمعنا عليا يقول نشدت الله رجلا سمع رسول الله صلی الله علیه وسلم يقول يوم غدير خم لما قام فقام إليه ثلاثة عشر رجلاً فشهدوا أن رسول الله صلی الله علیه وسلم قال ألسنت أولى بالمؤمنين من أنفسهم قالوا بلى يا رسول الله قال فأخذ بيده علي فقال من كنت مولاہ فهذا مولاہ اللهم وال من والاہ وعاد من عاداه وأحب من أحبه وأبغض من أبغضه وانصر من نصره واحذل من خذله .

ابو اسحاق از عمرو بن ذی مرّ ، سعید بن وهب و زید بن یثیع به اتفاق همگان روایت کردند که از حضرت علی علیه السلام شنیدیم ، سوگند می‌داد که اگر کسی از شما از پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله در روز غیر خم آن چه را درباره من فرموده ، شنیده است ، شهادت خود را اعلام نماید . سیزده تن از حاضران از جای برخواستند و شهادت دادند که از آن حضرت صلی الله علیه و آله شنیدیم ، فرمود : مگر نه این که من از جان مؤمنان سزاوارتر از خود آن ها هستم ؟ مردم فرموده آن حضرت را تصدیق کردند . در این هنگام دست علی علیه السلام را گرفت و فرمود :

«من کنت مولاہ فعلیّ مولاہ اللهمّ وال من والاہ وعاد من عاداه و احبّ من احّبه و ابغض من ابغضه و انصر من نصره و اخذل من خذله» .

البزار ، أبو بكر أحمد بن عمرو بن عبد الخالق (متوفی 292 هـ) ، البحر الزخار (مسند البزار) ج 3 ، ص 35 ، ح 786 ، تحقيق : د. محفوظ الرحمن زین الله ، ناشر : مؤسسة علوم القرآن ، مكتبة العلوم والحكم - بيروت ، المدينة الطبعة : الأولى ، 1409هـ .

هیشمي بعد از نقل این روایت می‌گوید :

رواہ البزار و رجاله رجال الصحيح غير فطر بن خليفة وهو ثقة .

این روایت را بزار نقل کرده و راویان آن راویان صحیح بخاری هستند ، غیر از فطر بن خلیفه که او نیز مورد اعتماد است .

الهیشمي ، علي بن أبي بكر (متوفی 807 هـ) ، مجمع الزوائد ومنبع الفوائد ، ج 9 ، ص 105 ، ناشر : دار الريان للتراث/دار الكتاب العربي - القاهرة ، بيروت - 1407هـ .

12 . بزار از سعد بن أبي وقاص :

حدثنا هلال بن بشر قال نا محمد بن خالد بن عثمة قال نا موسى بن يعقوب قال نا مهاجر بن مسمار عن عائشة بنت سعد عن أبيها أن رسول الله أخذ بيده علي فقال (ألسن أولى بالمؤمنين من أنفسهم؟ من كنت وليه فإن عليا ولية .)

عائشة دختر سعد از پدرش نقل کرده است که رسول خدا صلی الله عليه وآلہ دست علیه السلام را گرفت و فرمود : آیا من از مؤمنین نسبت به خودشان سزاوارتر نیستم ؟ هر کس که من مولای او هستم ، علی مولای او است .

البزار ، أبو بكر أحمد بن عمرو بن عبد الخالق (متوفى 292 هـ) ، البحر الزخار (مسند البزار) ج 4 ، ص 41 ، ح 1203 ، تحقيق : د. محفوظ الرحمن زين الله ، ناشر : مؤسسة علوم القرآن ، مكتبة العلوم والحكم - بيروت ، المدينة الطبعة : الأولى ، 1409 هـ .

هیثمی بعد از نقل روایت میگوید :
رواہ البزار و رجاله ثقات .

این روایت را بزار نقل کرده و روایان آن مورد اعتماد هستند .

مجمع الروايد ومنبع الفوائد ، ج 9 ، ص 107 ، اسم المؤلف: علي بن أبي بكر الهيثمي الوفاة: 807 ، ناشر: دار الريان للتراث/دار الكتاب العربي - القاهرة ، بيروت - 1407 .

13 . ابن أبي عاصم از امیر مؤمنان علیه السلام :

حدثنا سليمان بن عبد الله الغيلاني ثنا أبو عامر ثنا كثير بن زيد عن محمد بن عمر بن علي عن أبيه عن علي أن النبي صلی الله عليه وسلم قام بحفرة الشجرة بخم وهو آخذ بيده علي فقال الناس ألسنتم تشهدون أن الله ربكم قالوا بلى قال ألسنتم تشهدون أن الله ورسوله أولى بكم من أنفسكم قالوا بلى وإن الله ورسوله مولاكم قالوا بلى قال فمن كنت مولاها فإن هذا مولاها .

البانی در ذیل حدیث میگوید :
حسن .

از علی علیه السلام نقل شده است که رسول خدا صلی الله عليه وآلہ بر کنده درختی در غدیر خم ایستاده بود ؛ در حالی که دست علی علیه السلام به دست او بود . سپس فرمود : ای مردم ! آیا شهادت میدهید که خداوند پروردگار شما است ؟ گفتند : آری ، فرمود : آیا شهادت میدهید که خدا و رسول خدا از خود شما بر شما سزاوارترند ؟ گفتند : آری ، فرمود : آیا شهادت میدهید که خدا و رسول او سریرستان شما هستند ، گفتند : آری . فرمود : هر کس من مولای او هستم ، این (علی علیه السلام) مولای او است .

عمرو بن أبي عاصم الضحاك الشيباني (متوفى 287هـ) //السنة ، ج 2 ، ص 605 ، ح 1361 ، تحقيق : محمد ناصر الدين الألباني ، ناشر : المكتب الإسلامي - بيروت ، الطبعة : الأولى 1400هـ .

14 . طبرانی از زید بن أرقم :

4986 حدثنا عَلِيٌّ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ ثنا أَبُو نُعَيْمٍ ثنا كَاملُ أَبُو الْعَلَاءِ قَالَ سَمِعْتُ حَبِيبَ بْنَ أَبِي ثَابِتٍ يَحْدُثُ عَنْ يَحْيَى بْنِ جَعْدَةَ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ قَالَ خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى أَنْتَهَيْنَا إِلَى غَدِيرِ خُمٍّ أَمَرَ بِدُوْجَ فَكَسِحَ فِي يَوْمٍ مَا أَتَى عَلَيْنَا يَوْمٌ كَانَ أَشَدَّ حُرًّا مِنْهُ فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَنْشَدَ عَلَيْهِ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّهُ لَمْ يُبَعَّثْ نَبِيٌّ قَطُّ إِلَّا عَاهَ نِصْفًا مَا عَاهَذَ الذِّي كَانَ قَبْلَهُ وَإِنِّي أَوْشَكُ أَنْ أُدْعَى

فَأَجِيبَ وَأَنِي تَارِكٌ فِيْكُمْ مَا لَنْ تَضَلُّوا بَعْدَهُ كِتَابَ اللَّهِ ثُمَّ قَامَ وَأَخَذَ يَيْدِ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ مَنْ أَوْلَى يَكْمُمُ مِنْ أَنْفُسِكُمْ قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ مَنْ كَنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلَيْهِ مَوْلَاهٌ .

یحیی بن جعده از زید بن ارقم روایت کرده است که همراه رسول خدا صلی الله علیه و آله به راه خویش ادامه می دادیم تا به غدیر خم رسیدیم . در آن جا درختی بود که رسول خدا صلی الله علیه و آله به آن درخت اشاره کرد و اصحاب زیر آن درخت را تمیز و مرتب ساختند و آن روز به اندازه ای هوا گرم بود که ما روز گرم و بر حرارتی را مانند آن روز ندیده بودیم .

در آنجا بود که رسول خدا صلی الله علیه و آله به ایراد خطابه پرداخت . پس از حمد و ثنای الهی ، خطاب به مردم فرمود : هیچ پیغمبری مبعوث نمی شود مگر آنکه نیمی از مقدار زندگی پیغمبر پیشین خود را عهده دار می شود ؛ طولی نمی کشد ، دعوت الهی را اجابت می کنم و دو اثر گران بار (یا گرانها) در میان شما به جای می گذارم که اگر از خواسته و رویه آنان پیروی نمایید ، هرگز به گمراهی گرفتار نخواهید شد : یکی لکتاب خداست و دیگری عترت من است .

سپس دست علی علیه السلام را به دست گرفت و خطاب به مردم گفت : ای مردم ! چه کسی از جان و مال شما ، از خود شما سزاوارتر است ؟ گفتند : خدا و رسول خدا صلی الله علیه و آله داناتر و اولیتر به جان و مال است آنگاه فرمود : «من کنت مولا فعلى مولا» .

المعجم الكبير ، ج 5 ، ص 171 ، اسم المؤلف: سليمان بن أحمد بن أيوب أبو القاسم الطبراني الوفاة: 360 ، ناشر: مكتبة الزهراء - الموصل - 1404 - 1983 ، الطبيعة : الثانية ، تحقيق : حمدي بن عبدالمجيد السلفي .

الباني بعد از نقل این روایت می گوید :

آخرجه الطبراني (4986) و رجاله ثقات .

طبراني آن را نقل کرده و روایان آن مورد اعتماد هستند .

الباني ، محمد ناصر ، السلسلة الصحيحة ، ج 4 ، ص 249 ، طبق برنامه المكتبة الشاملة .

کتابهایی که در باره سند حدیث غدیر نوشته شده :

گستردنی اسناد حدیث غدیر آن چنان بوده است که برخی از دانشوران اهل سنت ، برای جمع آوری تمام آنها مجبور شده اند کتابهای مستقلی بنویسند که جای هیچ تردیدی را باقی نمی گذارد .

1 . محمد بن جریر طبری (متوفای 310ھ) :

محمد بن جریر طبری از کسانی است که کتاب مستقلی در چهار جلد در باره اسناد این روایت نوشته است ؛ چنانچه ذهبي در باره کتاب او می گوید : جمع طرق حدیث غدیر خم في أربعة أجزاء رأيت شطره فبهرني سعة روایاته وجزمت بوقوع ذلك

محمد بن جریر طبری اسناد روایت غدیر خم را در چهار جلد جمع آوری کرده است که من قسمت از آن را دیدم و از گستردنی اسناد روایات آن شگفت زده شدم و یقین کردم که این اتفاق افتاده است .

الذهبی ، شمس الدین محمد بن احمد بن عثمان بن قایمار ، سیر أعلام النبلاء ، ج 14 ، ص 277 ، تحقيق : شعیب الأرناؤوط و محمد نعیم العرقوسی ، ناشر : مؤسسة الرسالة - بيروت ، التاسعة ، 1413 هـ .

و در تذكرة الحفاظ در ترجمه محمد بن جریر طبری مینویسد :

قلت رأيت مجلدا من طرق الحديث لابن جرير فاندهشت له ولکثرة تلك الطرق .

من يك جلد از كتاب أسناد حديث غدیر را که ابن جریر نوشته بود را دیدم و از زیاد بودن أسناد آن گیج و مهموت شدم .

الذهبي ، شمس الدين محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز ، تذكرة الحفاظ ج 2 ، ص 710 ، رقم : 728 ، ناشر : دار الكتب العلمية - بيروت ، الأولى .

و ابن كثير سلفي نيز در البداية والنهاية میگوید :

وقد رأيت له كتابا جمع فيه أحاديث غدير خم في مجلدين ضخمين وكتابا جمع فيه طريق حديث الطير

كتابي از ابن جریر طبری را دیدم که در آن احادیث غدیر خم را گردآوری کرده بود که دو جلد ضخیم بود . و نیز طبری کتاب دیگری دارد که در آن اسناد حديث طیر را گردآوری کرده است .
البداية والنهاية ، ج 11 ، ص 147 ، اسم المؤلف: إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي أبو الفداء الوفاة: 774 ، ناشر: مكتبة المعارف - بيروت .

2 . أبو العباس ابن عقدہ (333ھ) :

وقد استوعبها بن عقدة في كتاب مفرد وكثير من اسانيدها صحاح وحسان
ابن عقدہ روایات غدیر را در کتاب مستقلی جمع آوری کرده است که بسیاری از اسناد آن صحیح و حسن هستند .

ابن حجر عسقلاني ، أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل الشافعي ، فتح الباري شرح صحيح البخاري ، ج 7 ، ص 74
، ناشر : دار المعرفة - بيروت ، تحقيق : محب الدين الخطيب .
و در تهذیب التهذیب مینویسد :

واعتنى بجمع طرقه أبو العباس بن عقدة فأخرجه من حديث سبعين صحابيا أو أكثر .
أبو العباس بن عقدہ تمام أسناد حديث غدیر را جمع آوری کرده که در آن روایت بیش از هفتاد صحابی و یا بیشتر را نقل نموده است .

ابن حجر عسقلاني ، أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل الشافعي ، تهذیب التهذیب ، ج 7 ، ص 297 ، ناشر : دار الفکر - بيروت - 1404 - 1984 ، الطبعة : الأولى .

3 . شمس الدين ذهبي (متوفی 748ھ) :

وی در تذكرة الحفاظ در باره حدیث طیر و حدیث غدیر مینویسد :

واما حدیث الطیر فله طرق كثيرة جدا قد افردتھا في مصنف ومجموعها هو يوجب ان يكون
الحدیث له أصل واما حدیث من كنت مولاھ فله طرق جيدة وقد افردت ذلك أيضا .

برای حدیث طیر أسناد زیادی است که من آن را در کتاب مستقلی جمع آوری کرده ام ، مجموع آنها سبب میشود که حدیث واقعیت داشته باشد . و اما حدیث غدیر نیز أسناد خوبی دارد که برای او نیز کتاب مستقلی نوشتہ ام .

تذكرة الحفاظ ، ج 3 ، ص 1043 ، اسم المؤلف: أبو عبد الله شمس الدين محمد الذهبي الوفاة: 748 ، ناشر : دار الكتب العلمية - بيروت ، الطبعة : الأولى .

نتیجه :

حدیث غدیر نه تنها با سندهای صحیح نقل شده است؛ بلکه به اعتراف بزرگان اهل سنت متواتر است و حتی کتابهای مستقلی درباره آن توسط علمای سنی نوشته شده است؛ اما پذیرش و اعتراف به آن نیازمند قلب سليم ، تقوا و انصاف است که متأسفانه برخی از دشمنان اهل بیت عليهم السلام؛ از جمله ابن تیمیه حرانی و ابن حزم اندلسی از داشتن آن محروم بوده‌اند . ابن حجر عسقلانی در لسان المیزان درباره ابن تیمیه و انصاف آن در نقد احادیث ، مینویسد :

لکن وجدته کثیر التحامل إلى الغایة في رد الأحادیث التي يوردها بن المطهر وان كان معظم ذلك من الموضوعات والواهیات لكنه رد في رده كثیرا من الأحادیث الجیاد التي لم يستحضر حالة التصنيف مطانها .

ابن تیمیه در رد احادیثی که علامه حلی به آن استدلال کرده است زیاده روی نموده است تا آنجا که احادیث خوب و معتبر فراوانی را رد کرده است.

لسان المیزان ، ج 6 ، ص 319 ، أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلانی الشافعی الوفاة: 852 ، ناشر: مؤسسه الأعلمی للمطبوعات - بیروت - 1406 - 1986 ، الطبعه : الثالثة ، تحقيق: دائرة المعرف النظامية - الهند . و در فتح الباری مینویسد :

وأنكر بن تيمية في كتاب الرد على بن المطهر الرافضي المؤاخاة بين المهاجرين وخصوصاً مؤاخاة النبي صلى الله عليه وسلم لعلي قال لأن المؤاخاة شرعت لإرفاق بعضهم بعضاً ولتأليف قلوب بعضهم على بعض فلا معنى لمؤاخاة النبي لأحد منهم ولا لمؤاخاة مهاجري لمهاجري وهذا رد للنص بالقياس وإغفال عن حكم المؤاخاة .

ابن تیمیه در کتابش که رد بر علامه حلی است داستان عقد برادری بین مهاجران مخصوصاً بین رسول خدا و علی را انکار کرده و می گوید : فلسفه عقد اخوت برای تأليف دلها و ایجاد محبت و دوستی بین دو نفر تشریع شد؛ ولی بین دو مهاجر و شخص رسول خدا بی معنی است . این این حرفها را کسی می زند از حکمت این دستور بی خبر است .

فتح الباری شرح صحیح البخاری ، ج 7 ، ص 271 ، أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلانی الشافعی الوفاة: 852 ، ناشر: دار المعرفة - بیروت ، تحقيق: محب الدین الخطیب .

والبانی وهابی ، هدف خود را از بررسی سند حدیث غدیر ، زیاده روی ابن تیمیه در تضعیف این روایت داسته و می گوید :

فقد كان الدافع لتحرير الكلام على الحديث و بيان صحته ، أنتي رأيت شيخ الإسلام بن تيمية ، قد ضعف الشطر الأول من الحديث وأما الشطر الآخر ، فزعم أنه كذب ! وهذا من مبالغته الناتجة في تقديری من تسرعه في تضعیف الأحادیث قبل أن يجمع طرقها و يدقق النظر فيها و الله المستعان .

غرض من از تشریح حدیث غدیر و بیان صحت آن، تضعیف ابن تیمیه بخش اول (من کنت مولاه فعلی مولاه) و دروغ دانستن بخش دوم (اللهُمَّ وَالَّهُمَّ...) آن است ، این زیاده روی ابن تیمیه و عجله در تضعیف احادیث قبل از مطالعه در استناد متعدد روایت و دقت نظر در صحت و سقم آن است . البانی ، محمد ناصر ، السلسلة الصحيحة ، ج 4 ، ص 249 .

آنچه ما نقل کردیم ، مختصراً از اعترافات بزرگان سنی و صحه گذاشتن آنها بر حدیث غدیر بود ، برای اطلاع بیشتر به کتاب الغدیر ، ج 1 ، ص 294 مراجعه بفرمایید . علامه امینی رضوان الله تعالى علیه 43 نفر از دانشمندان سنی را نام میبرد که تصريح به صحت حدیث غدیر کرده‌اند .

الحمد لله الذي جعلنا من المتمسكين بولاهة علي بن أبي طالب عليه السلام
والسلام علي من اتبع الهدي